Τὸ περιλάλητον ὀκτακοσιόδραχμον τῶν ἀσφαλίστρων ἴσως καταβληθῆ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός. Ἡ εἴσπραξίς του δὲν πρέπει νὰ ἐπιδράσῃ ἀνασταλτικῶς εἰς τὴν μαχητικὴν ἐκδήλωσιν διὰ τὸ γενικὸν μισθολογικὸν θέμα.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Γραφεῖα: ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ | Περίοδος Β' — 'Αριθ. φύλλου 199 (294)

ΝΕΟΝ ΠΛΗΓΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣΤΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΜΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΚΑΤΑ 20$_0$)^0 ΤΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΑΥΞΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΟΙΚΙΩΝ ΚΑΤΑ 10^0)$_0$. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΕΜΜΕΣΩΣ Η ΑΝΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΒΙΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

Ὡς ἀνεγράφη εἰς τὸν ἡμερήσιον 'Αθηναϊκὸν τύπον τῆς 4ης Σεπτεμβρίου, ἐνεκρίθη αἴτημα τῶν 'Ιδιοκτητῶν ἀκινήτων καὶ ἀπεφασίσθη ἡ αὔξησις τῶν ἐνοικιοστασιακῶν μισθωμάτων κατὰ 10%. Ἡ αὔξησις αὕτη ἐρχομένη εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν αὔξησιν τῶν εἰσιτηρίων καὶ καθ' ἣν στιγμὴν δὲν ἔχουν σταματήσει αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἐργαζομένων ἀποτελεῖ νέον πλῆγμα κατὰ τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων. Ἐὰν δὲ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ πληροφορία τῆς ἐγκύρου ἐφημερίδος «Καθημερινῆς» τῆς 5.9.59 ὅτι «προετοιμάζεται ἐμμέσως ἡ ἀναπροσαρμογὴ διαφόρων εἰδῶν», διαπιστοῦται μία προγραμματισμένη σταδιακὴ αὔξησις τῶν τιμῶν ὅλων τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν τὸν τιμάριθμον. Ἡ προγραμματισμένη αὕτη ἐπίθεσις ἐξεδηλώθη ἤδη εἰς τὰ μέσα συγκοινωνίας γενικῶς καὶ εἰς τὴν κατοικίαν, μὲ προοπτικὴν προεκτάσεως καὶ εἰς τὰ εἴδη ἱματισμοῦ, ὑποδήσεως καὶ λοιπὰ χρειώδη. Οὕτως ἡ ἐφημερὶς «Καθημερινὴ» μᾶς πληροφορεῖ τὴν 5.9.59 ὅτι ὁ ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου κ.Κ. Χρυσανθόπουλος «θὰ ὑπογράψῃ ἀγορανομικὴν διάταξιν τροποποιοῦσαν τὰ ἀνώτατα θεμιτὰ ποσοστὰ κέρδους ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν βιοτικῆς ἀνάγκης. Διὰ τὰ εἴδη τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐν ἀνεπαρκείᾳ, θὰ ἀναγνωρισθῇ νὰ πωλοῦνται εἰς οἱανδήποτε τιμήν, διαμορφουμένην εἰς τὴν ἀγοράν, ἀνεξαρτήτως τῆς τιμῆς ἀρχικοῦ κόστους αὐτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ δι' ὑπογραφείσης ἀγορανομικῆς διατάξεως ὁρίζεται ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις ἐλέγχου τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπερβολικοῦ κέρδους θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν κοστολόγησιν ἡ κρατοῦσα τιμὴ ἀντικαταστάσεως». Τὸ δημοσίευμα τῆς ὑπευθύνου ταύτης ἐφημερίδος οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἀφίνει ὅτι ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν κατ' ἔμμεσον τρόπον ὅλα τὰ εἴδη βιοτικῆς ἀνάγκης θὰ ἀνατιμηθῶσι διότι θὰ παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τοὺς μεγαλεμπόρους νὰ πωλοῦν ταῦτα εἰς τιμὴν διαμορφουμένην εἰς τὴν... ἀγορὰν καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς τιμῆς τοῦ ἀρχικοῦ κόστους αὐτῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ νομίμου ἢ μὴ κέρδους θὰ λαμβάνεται ἡ τιμὴ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀγαθοῦ εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς παραχωρήσεως ἐλευθερότητος εἰς τοὺς βιομηχάνους καὶ τοὺς μεγαλεμπόρους οἱ ὁποῖοι κατ' ἐκτίμησιν (κατὰ συμφέρον) θὰ προϋπολογίζουν τὴν τιμὴν ἀντικαταστάσεως ἐκεῖ ὅπου τὰ ὠργανωμένα συμφέροντα τῶν ἐργοδοτῶν θὰ ὁδηγοῦν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πραγματικὴν τιμὴν ἀντικαταστάσεως. Εἶναι γνωστὴ ἡ λαιμαργία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ φόβος τοῦ κεφαλαίου περὶ οἰκ. κρίσεως. Ἀμφότερα τὸν ὁδηγοῦν εἰς τὸ νὰ ἐπιζητῇ τὸ μέγιστον κέρδος ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ οἰκονομικῇ χρήσει.

Εἶναι δὲ ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ νομίμου ἢ μὴ κέρδους θὰ λαμβάνεται ἡ τιμὴ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀγαθοῦ εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς παραχωρήσεως ἐλευθερότητος εἰς τοὺς βιομηχάνους καὶ τοὺς μεγαλεμπόρους οἱ ὁποῖοι κατ' ἐκτίμησιν (κατὰ συμφέρον) θὰ προϋπολογίζουν τὴν τιμὴν ἀντικαταστάσεως ἐκεῖ ὅπου τὰ ὠργανωμένα συμφέροντα τῶν ἐργοδοτῶν θὰ ὁδηγοῦν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πραγματικὴν τιμὴν ἀντικαταστάσεως. Εἶναι γνωστὴ ἡ λαιμαργία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ φόβος τοῦ κεφαλαίου περὶ οἰκ. κρίσεως. 'Αμφότερα τὸν ὁδηγοῦν εἰς τὸ νὰ ἐπιζητῇ τὸ μέγιστον κέρδος ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ οἰκονομικῇ χρήσει.

Εἶναι δὲ ἄξιον παρατηρήσεως ὅτιἐφ'ὅσονδιὰ τῶν αὐξήσεων γίνεται συσσώρευσις χρήματος εἰς χεῖρας ὀλίγων δὲν ἐπισείεται ὁ κίνδυνος—παραμύθι τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ τοῦ σκληροῦ νομίσματος καὶ οὐδὲν κυβερνητικὸν πρόσκομμα παρεμβάλλεται εἰς τοὺς εἰσηγουμένους τὰ ἀντικοινωνικὰ αὐτὰ μέτρα. Οὐδὲ καὶ ὁ τύπος ἐκτὸς ὡρισμένων ἐξαιρέσεων λαμβάνει τὴν πρέπουσαν θέσιν. "Οταν ὅμως διὰ τῆς αἰτουμένης βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν ζητεῖται ἀποσυσσώρευσις τοῦ χρήματος καὶ διοχέτευσις αὐτοῦ εἰς τὴν ἀγοράν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἀναζωογόνησιν τῆς οἰκονομίας, τότε δι' ὅλων τῶν μέσων ἐπισείεται ὁ κίνδυνος τῆς ὑγείας τῆς οἰκονομίας μας.

'Εν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἶναι οἱ ἀλόγιστοι συνδικαλισταὶ οἱ ὁποῖοι ἐφευρίσκουν τὰ αἰτήματα τῆς αὐξήσεως ἀλλὰ οἱ ἀδηφάγοι ἐργοδόται καὶ οἱ ὠργανωμένοι ἐκπρόσωποί των, οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦν τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως.

Δὲν εἶναι τὸ ὠργανωμένον κεφάλαιον ποὺ δέχεται τὴν ἐπίθεσιν τῆς ἐργασίας ἀλλὰ ἀπεναντίας τὸ πρῶτον ἐξαναγκάζει τὴν δευτέραν εἰς ἄμυναν μὲ ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν του ἀνεγνωρισμένα διεθνῶς μέσα. "Εναρξιν τοῦ ἀγῶνος κάνουν οἱ ἐργοδόται οἱ ὁποῖοι ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει προκαλοῦν τοὺς ἐργαζομένους. "Οντως εἶναι πρόκλησις ἡ περαιτέρω ἔγκρισις ὑψώσεως τοῦ τιμαρίθμου καθ' ἣν στιγμὴν ἀπὸ 5ετίας ἐκκρεμεῖ τὸ αἴτημα τῶν ἐργαζομένων περὶ αὐξήσεως τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας κατὰ 30%. Μεγίστην δὲ εὐθύνην ἐν προκειμένῳ φέρουν οἱ ρυθμισταὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐργατικῶν ζητημάτων τῆς χώρας διότι ἐν ᾧ ἐμποδίζουν κάθε βελτίωσιν τῶν μισθοδιώτων ἐν τούτοις εἶναι ἁπλόχεροι εἰς τὰ αἰτήματα τῶν ἐργοδοτῶν.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας πλήττονται καὶ ἐκ τῶν τριῶν ὡς ἄνω μέτρων, τὰ ὁποῖα ὑπερκαλύπτουν τὴν «βελτίωσιν» τῶν ἀποδοχῶν τὴν ὁποίαν πρὸ καιροῦ ἔλαβον. Παραμένει ἑπομένως ἀκέραιον τὸ αἴτημά τους περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν κατὰ 30% καὶ αὐτὸ τοὺς εὐθυγραμμίζει πλήρως ὄχι μόνον πρὸς τοὺς λοιποὺς τραπεζοϋπαλλήλους ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους τῆς χώρας μας, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ τελευταῖον πανελλαδικὸν συνέδριον τῶν μελῶν τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἐζήτησαν τὴν κατὰ 30% αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν των.

Εἰς τὸ Δ.Σ. τίθεται ἐπιτακτικὸν τὸ καθῆκον νὰ κινηθῇ **ἀπεργιακῶς ἢ νὰ σταματήσῃ τὰς αὐξήσεις τῶν εἰδῶν ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν περαιτέρω βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν μας. 'Επειδὴ δὲ τὸ πρῶτον εἶναι ἀδύνατον διὰ τοῦτο χωρὶς χρονοτριβὴν θὰ προσανατολισθῇ πρὸς τὸ δεύτερον.**

Ο κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΟΜΙΛΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

'Ο κ. Διοικητὴς μετέβη εἰς Θεσ)νίκην διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ, ὡς ἐδήλωσεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, τὴν Διεθνῆ "Εκθεσιν, τὴν ἀξιόλογον προθήκην τῆς χώρας μας εἰς διεθνῆ κλίμακα συγκρίσεων, νὰ συζητήσῃ μὲ τοὺς ἁρμοδίους οἰκονομικοὺς παράγοντας τῆς Θεσσαλονίκης τὰ ζητήματα τῆς Μακεδονίας, νὰ συντονίσῃ τὰς ἐνεργείας τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις των καὶ διὰ νὰ ἐπικοινωνήσῃ αὐτοπροσώπως μὲ τὰ διευθυντικὰ στελέχη τοῦ δικτύου τῆς Τραπέζης εἰς τὴν Βόρειον 'Ελλάδα καὶ νὰ δώσῃ τὰς ἐπωφελεστέρας διὰ τὴν περιοχὴν ταύτην κατευθύνσεις δράσεως. Τὰ Μακεδονικὰ ζητήματα ἐτόνισεν ὁ κ. Διοικητὴς ὅσα μὲν ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Τραπέζης εὑρίσκουν πάντοτε τὴν εὐνοϊκωτέραν λύσιν, ὅσα δὲ ἀνάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς κρατικῆς μηχανῆς εὑρίσκουν τὴν πρόθυμον συνηγορίαν του. 'Αναφερόμενος εἰς τὴν Βιομηχανίαν ὁ κ. Χέλμης ἐτόνισεν, ὅτι ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν κατεῖδε τὴν σημασίαν της. Σήμερον ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς χώρας ἀποτελεῖ κοινὸν πλέον αἴτημα καὶ συνιστᾶ πολύπλοκον πρόβλημα, σημαντικὴν πλευρὰν τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ ἡ ἐξυγίανσις τῶν ὑφισταμένων βιομηχανικῶν μονάδων καὶ ἡ ἵδρυσις νέων τοιούτων ἀρτίως ὠργανωμένων. 'Ως πρὸς τὸν φορέα τῆς βιομηχανικῆς πίστεως ἀπήντησεν, ὅτι ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα ὁλοκληρώσασα σχετικὴν μελέτην θὰ ἐξαγγείλῃ συντόμως τὰς ἀπόψεις της. Πρὸς τοῦτο ἡ Τράπεζα ἀντιμετωπίζει καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἵδρυσιν εἰδικοῦ ὀργάνου, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ ἀπευθυνθῇ τόσον εἰς τὴν ἐγχώριον, ὅσον καὶ εἰς τὴν ξένην χρηματαγοράν, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐξορμήσεως, πρὸς ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας. 'Ως ἐτόνισα, συνέχισε, καὶ ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει τῆς Τραπέζης, ἡ παροχὴ εὐρυτέρας πρωτοβουλίας εἰς τὴν 'Εθνικὴν μέχρι καὶ συμμετοχῆς της εἰς ἐπιχειρήσεις, ἵνα προωθήσῃ νέας ἐπενδύσεις καὶ ἐπιτρέψῃ τὴν βελτίωσιν τῆς κεφαλαιουχικῆς συνθέσεως, ὑφισταμένων ἐπιχειρήσεων, περὶ διαθέσεως χαμηλοτόκων κεφαλαίων μονιμωτέρας φύσεως πρὸς δημιουργίαν καταλλήλου μείγματος, θὰ εἶναι θετικὸς συντελεστὴς εἰς τὴν βιομηχάνισιν τῆς χώρας.

Ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα ἔχουσα μακρὰν παράδοσιν καὶ πεῖραν ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς βιομ. πίστεως, ὅπερ δὲν θὰ ἦτο ἐπωφελὲς διὰ τὴν χώραν νὰ ἀγνοηθῇ, δὲν παρέλειψε καὶ προσφάτως νὰ συγχρονίσῃ τὴν ὀργάνωσίν της ἐν προκειμένῳ καὶ ἀνέλαβε πρωτοβουλίαν συνεργασίας μετὰ γερμανικῶν καὶ ἄλλων ξένων Τραπεζῶν αἱ ὁποῖαι δύνανται πολλὰ ν' ἀποδώσουν ὑπὲρ τῆς χώρας. "Οσον ἀφορᾷ τὸ πιστοδοτικόν, ὁ κ. Χέλμης ἀπήντησεν, ὅτι «ἡ Τράπεζα λόγῳ τῆς ἐπιτευχθείσης οἰκονομικῆς σταθερότητος εἰσηγήθη τὴν χαλάρωσιν τῶν ὑφισταμένων περιορισμῶν, αἱ ὁποῖαι εἰσηγήσεις εὗρον εὐμενῆ ἀνταπόκρισιν καὶ οὕτω δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν εἰς προσεχεῖς ἀποφάσεις, ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ εὕρουν ἱκανοποιητικὴν λύσιν ἀρκετὰ ἐκ τῶν ἀπασχολούντων τὰς οἰκονομικὰς ὀργανώσεις τῆς Θεσσαλονίκης εἰδικὰ ζητήματα περὶ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων συνεστήθη ἐν τῷ Κ)τι τῆς Τραπέζης Θεσσ)νίκης εἰδικὴ ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ κ. Χατζηκυριακοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἐπικοινωνῇ ἀπ' εὐθείας μαζύ μου καὶ θὰ μὲ ἐνημερώνῃ συνεχῶς. Θὰ εἶμαι— εἶπε περαίνων— εὐτυχὴς νὰ προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου εἰς τὴν Μακεδονίαν. Θεωρῶ τοῦτο καθῆκον μου καὶ ὡς "Ελλην καὶ ὡς Διοικητὴς τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης».

ΕΠΑΦΑΙ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Εἰς σύσκεψιν μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων τῆς Θεσσ)νίκης ὁ κ. Χέλμης ἤκουσε μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ τεθέντα ὑπ' ὄψιν του θέματα καὶ ὑπεσχέθη ὅτι ἐπανερχόμενος εἰς 'Αθήνας θὰ ἐξετάσῃ μὲ εὐνοϊκώτατον πνεῦμα ὅσα ἐκ τούτων ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Τραπέζης καὶ ὅτι θὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὅλα τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς Μακεδονίας.

Σχετικῶς μὲ τὴν βιομηχανίαν, ὁ κ. Χέλμης ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα μελετᾶ καὶ πρόκειται νὰ εἰσηγηθῇ συντόμως τὴν μᾶλλον προσηρμοσμένην πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα λύσιν ἀσκήσεως τῆς μεσοπροθέσμου καὶ μακροπροθέσμου πίστεως.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Τὴν πρωΐαν τῆς 7ης τρέχοντος συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Θεσσαλονίκης οἱ Δ)νταὶ καὶ Ὑποδ)νταὶ 28 ὑποκαταστημάτων τῆς Βορείου 'Ελλάδος.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν του πρὸς αὐτοὺς ὁ κ. Χέλμης, ἔδωσε γενικὰς κατευθύνσεις διὰ τὴν δρᾶσιν τῶν ὑποκ)των εἰς τὴν περιοχήν των καὶ ἐπέμεινεν ἰδιαιτέρως εἰς τὰς βαρείας ὑ-

■→ 'Η συνέχεια εις την 4ην σελίδα

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓ. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

'Η «Τραπεζιτικὴ» εὑρίσκεται διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, νὰ σημειώσῃ τὴν ἀνάμιξιν εἰς δημοσίαν οἰκονομικὴν συζήτησιν ἀνωτάτου στελέχους τῆς Τραπέζης μας. Πρόκειται καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν περὶ τοῦ Δ)ντοῦ τῶν Οἰκον. Μελετῶν κ. Ν. Παπαχατζῆ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος «Βῆμα» καὶ ὑπὸ τὸν ἄνω γενικὸν τίτλον ἐξέθεσε διὰ δύο ἄρθρων τὰς γνώμας του διὰ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς χώρας μας.

Διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ἡ σημασία τῆς ἄνω ἐμφανίσεως ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνεπτύχθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Δ)ντοῦ θαρραλέαι καὶ ὀρθαὶ γνῶμαι, αἱ ὁποῖαι ὅλως ἰδιαιτέρως ἐτονίσθησαν καὶ ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐφημερίδος (παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐδημοσιεύθησαν ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Ν. Παπαχατζῆ καὶ πλεῖστα ὅσα ἄλλα τῶν πλέον ἀξιολόγων οἰκονομολόγων τῆς χώρας μας Γ. Μαύρου, Σ. Κωστοπούλου, Διοικητοῦ 'Ανδρεάδη, Στ. Στεφανοπούλου κλπ.) ἀφ' ἑτέρου δὲ ἠκούσθη πάλιν ὅτι ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα ἐξακολουθεῖ νὰ διαθέτῃ στελέχη τὰ ὁποῖα, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν, εἶναι εἰς θέσιν νὰ συλλάβουν καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν γενικώτερα οἰκονομικά, δηλ. ἐθνικὰ προβλήματα.

Διὰ τοὺς ἀναγνώστας μας συναδέλφους, ἡ «Τραπεζιτικὴ» παραθέτει εὐρεῖαν περίληψιν τῶν ἐν λόγῳ ἄρθρων.

Τὸ γενικώτερον ἐνδιαφέρον τοῦ πρώτου ἄρθρου συνίσταται εἰς τὰς γενομένας εἰς αὐτὸ διαπιστώσεις: Πρώτη διαπίστωσις εἶναι, ὅτι οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἀντιμετωπίσθη σοβαρῶς τὸ βασικώτατον πρόβλημα τῆς ριζικῆς ἐξυγιάνσεως καὶ τῆς συναγωνιστικῆς διαμορφώσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Καὶ τοῦτο παρ' ὅλον τὸ γεγονὸς ὅτι: 1) ἡ τοιαύτη ἐξυγίανσις καὶ διαμόρφωσις ἐπιβάλλεται ὡς ἀναπότρεπτος ἀνάγκη τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὑφισταμένων καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαπλασσομένων συνθηκῶν. Δυσμενεστάτη πράγματι κατάστασις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς

■→ 'Η συνέχεια εις την 4ην σελίδα

ΕΞΟΡΓΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΥΚΟΪΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΜΥΩΠΙΑ

Δι' ἀλλεπαλλήλων ἀνακοινώσεών της ἡ Δ. Ε. κατήγγειλεν ἐντόνως τὴν κατάφωρον ἀδικίαν τοῦ καθορισμοῦ ἀσυνήθως ὑψηλῶν ἐπιδομάτων πρὸς ἱκανοποίησιν μικρᾶς μερίδος συναδέλφων εἰς βάρος πάντοτε τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τούτων. Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ κ.κ. ἁρμόδιοι, ἐμφανιζόμενοι ὡς ἄγρυπνοι φύλακες τοῦ ταμείου τῆς Τραπέζης, ἀρνοῦνται τὴν καταβολὴν εἰς τὸ Προσωπικὸν ποσῶν οὐχὶ μόνον ὀφειλομένων ἀλλὰ καὶ δικαστικῶς ἀναγνωριζομένων, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι τὸ "Ιδρυμα ἀδυνατεῖ νὰ καταβάλῃ ταῦτα ἄνευ ἐπικινδύνων συνεπειῶν, προσφέρουν εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους μέ... ἀξιοθαύμαστον ἀνιδιοτέλειαν, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, ἕνα δεύτερον μισθόν. Θύελλαν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἤγειρεν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἡ θρασυτάτη αὐτὴ ἐνέργεια. 'Ακόμη καὶ οἱ διὰ τοὺς γνωστοὺς ἀπωτέρους λόγους προσποιούμενοι φιλίαν πρὸς τοὺς σήμερον κρατοῦντας ἐξ ἀνέστησαν καὶ δημοσίᾳ ἐξέφρασαν τὴν ἀγανάκτησίν των διὰ τὴν προκλητικότητα τοῦ μέτρου τούτου, ὁ ἀνήθικος σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἔχει γίνει ἀπὸ ὅλους ἀντιληπτός: 'Η μετατροπὴ τῆς μεγάλης μάζης τῶν συναδέλφων εἰς δουλοπαροίκους μὲ προορισμὸν νὰ ἐργάζωνται διὰ νὰ ἀμείβηται μία μερὶς «ἐκλεκτῶν».

'Η δημιουργηθεῖσα ἐκ τοῦ ἀχαρακτηρίστου τούτου μέτρου κατάστασις ἐν τῇ Τραπέζῃ εἶναι ὄντως ἐκρηκτικὴ ἐὰν δὲ τελικῶς ἀποφευχθοῦν τὰ ἐπεισόδια, τοῦτο θὰ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸ αἴσθημα τῆς πειθαρχίας τῶν συναδέλφων πρὸς τὴν Δ.Ε.

Δὲν ἀγνοοῦν βεβαίως οἱ τοσοῦτον δαψιλῶς εὐλογήσαντες τὰ γένεια των τὸ γεγονὸς τοῦτο. Παρὰ ταῦτα οὐδόλως συγκινοῦνται. 'Η ἐκ χιλιάδων χειλέων ἐκτοξευθεῖσα ἠχηροτάτη κραυγὴ «αἶσχος» οὐδόλως ἠδυνήθη νὰ δονήσῃ τὰ ἀκουστικά των τύμπανα. Πρόκειται περὶ προσωρινῆς, ἔστω, καὶ ἐξοργιστικῆς βαρηκοΐας ἢ μηπως ἡ ἀδιαφορία των εἶναι ἀποτέλεσμα βαθυτέρας ψυχικῆς πωρώσεως μὴ ἐπιδεχομένης πλέον οὐδεμίαν θεραπείαν; Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι συμβαίνει μόνον τὸ πρῶτον. "Οτι δηλαδὴ τὸ μέτρον ἐλήφθη εἰς ἕνα παροδικὸν παροξυσμὸν «μοναχοφαγίας», ἀσθένεια συχνότατα ἐμφανιζομένη εἰς τοὺς ἀναδυομένους ἀπροόπτως καὶ τυχαρπαστικῶς εἰς ἀνώτερα καὶ νευραλγικὰ ἀξιώματα. Καὶ ὅτι ἐνώπιον τῆς καθολικῆς ἐξεγέρσεως θὰ γίνῃ ταχέως καὶ ἡ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους ἐπιβεβλημένη ὑπαναχώρησις. Τυχὸν ἐμμονὴ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἁρπαγῆς, πολιτικὴν ἐνθυμίζουσαν ἄλλα ἤθη καὶ ἄλλας ἐπο-

■→ 'Η συνέχεια εις την 2αν σελίδα

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ

Τὸ Φθινόπωρο ἄρχισε μὲ ψυχρὲς βραδειὲς καὶ πρωϊνά, ὁ ὕπνος ἔγινε πιὸ εὐχάριστος καὶ τὸ πρωϊνὸ ἐγερτήριο γιὰ τὸ ξεκίνημα τῆς καθημερινῆς πάλης συντομώτερο.

"Ετσι ἕνα πρωϊνὸ ἔχοντας ὥρα στὴ διάθεσί μου σταμάτησα στὸ περίπτερο νὰ σκοτώσω λίγα λεπτὰ σὰν λαθραναγνώστης.

"Επειτα ἀπὸ σοβαρὰ σκέψη ἐὰν θἄπρεπε ν' ἀγοράσω μιὰ ἐφημερίδα, ὑπόθεσις μιᾶς καὶ μισῆς δραχμῆς, πῆρα τελικὰ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΗΘΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΗΘΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας—ἡμερῶν τοῦ περιφήμου 20οῦ αἰῶνος—εἰς στιγμὰς εἰλικρινείας καθ' ἃς ἡ ἀνθρωπότης, ἐνώπιον τοῦ χάους ὅπερ αἱ ἀνακαλύψεις της ἀπεκάλυψαν, ᾐσθάνθη φρικίασιν, ἐγένετο πικρὰ ἀναπόλησις τῶν παρηγκωνισμένων ἠθικῶν ἀξιῶν, τὰς ὁποίας ἡ παμφάγος δίνη τοῦ πρὸς ἀλόγους κατακτήσεις ἐπιστημονικοῦ ὑστερισμοῦ ἠθελημένως ἠρνήθη. Ἡ ἀνθρωπότης ἠρνήθη τὸ ἥμισυ, ἢ μᾶλλον, τὸ ὅλον τῆς ὑποστάσεώς της. Ἠρνήθη τὸ πνεῦμα καὶ κατ' ἀκολουθίαν, τὰς διὰ πείρας αἰώνων δοκιμασθείσας ἠθικὰς ἀξίας. Κι' ἐνῶ ἐσημείωσε μέγιστα βήματα εἰς ἐπιστημονικὰς—ὑλικὰς κατακτήσεις, ὑστέρησε δυσαναλόγως εἰς τὸν τομέα τῆς ἠθικῆς τοῦ ἀτόμου βελτιώσεως. Καὶ τ' ἀποτελέσματα δὲν ἐβράδυναν νὰ καταστοῦν ἔκδηλα: Ἀντιθέσεις μεταξὺ λαῶν ἀνεπίλυτοι, κοινωνικὰ προβλήματα χρονίζοντα, σχέσεις μεταξὺ ἀτόμων δυσάρμοστοι. Καὶ βλέπομεν τὸν ἄνθρωπον - κατακτητὴν τοῦ διαστήματος, ἀνίκανον νὰ τιθασσεύση τὸν ἑαυτόν του, νὰ τὸν προσαρμόση πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν συνανθρώπων του, νὰ τὸν ὑποτάξη, τέλος, εἰς τὰς ἐκ τῶν κοινῶν δικαιωμάτων ἀπορρεούσας ἐπιταγάς.

Τὰς ἐπὶ μέρους συνεπείας τῆς ἀνικανότητος αὐτῆς τὰς ἀντιμετωπίζομεν κατὰ τὸν καθ' ἡμέραν βίον καὶ τὴν μετ' ἄλλων ἀτόμων —λόγῳ τῆς ἐργασίας ἡμῶν—συνεχῆ ἐπαφὴν καὶ ἀναστροφήν. Οὕτω βλέπομεν ἄτομα, κατὰ τὰ ἄλλα ἀξιοπρεπῆ, νὰ κατέρχωνται εἰς εὐτελεῖς μικρότητας, ν' ἀσχολοῦνται μὲ ἀνάξια διὰ τὴν προσωπικότητά των θέματα, νὰ διαβάλλουν καὶ ἐπιδεικνύουν ἀσύγγνωστον κακίαν κατ' ἀβλαβῶν συνανθρώπων των καὶ δὴ συνεργατῶν των. Ἔλλειψις ἤθους... Ἰδοὺ ἡ ἀσθένεια τοῦ αἰῶνος μας. Διὰ νὰ εἴμεθα δὲ ἀκριβεῖς, οὐχὶ ἀποκλειστικῶς τοῦ αἰῶνος μας, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐποχῶν, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ κατὰ τὰ ἄλλα προηγμένος αἰών μας δὲν κατώρθωσε νὰ τὴν θεραπεύση. Ἡ αἰτία τῆς ἀσθενείας ἐξετέθη προηγουμένως: Ἡ περιφρόνησις τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν. Κατέπεσεν ὁ χαλινὸς καὶ οἱ ἵπποι ἀφηνίασαν, καταλείποντες ἐν τῇ διαβάσει των ἀδικίας, συκοφαντίας, καταδρεγμούς, ψόγους, κολακείας. Ὅλοι εἴχομεν πεῖραν τούτων, ἰδία δὲ τῆς κολακείας ἥτις ἀνθεῖ κυρίως ὅπου πολλὰ ἄτομα ἐργάζονται ἀπὸ κοινοῦ, ὡς συμβαίνει εἰς ἐπιχειρήσεις πάσης φύσεως. Ὁ κολακεύων προσπαθεῖ νὰ ἐξαπατήση τὸν κολακευόμενον διὰ τῆς προσφορᾶς ψευδοῦς λιβανωτοῦ, ἵνα ἀποκτήση τὴν εὔνοιάν του καὶ «ἐπιτύχη» εἰς τὴν ζωήν του, ὑποσκελίζων τοὺς ἄλλους. Τὸ περίεργον δὲ τοῦ φαινομένου τούτου εἶναι, ὅτι ὁ κολακευόμενος, ἐξαπατώμενος, καυχᾶται, διότι ἀπέκτησεν ἕνα περὶ αὐτὸν δορυφόρον (ἐνδέχεται νὰ ἔχη καὶ ἄλλους), ὅστις τὸν ἐπηρεάζει εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀποφάσεις του. Δὲν εἶναι δὲ ὑπερβολὴ νὰ ἰσχυρισθῶμεν—ἐνθυμούμενοι καὶ τὸν νόμον τῆς σχετικότητος τοῦ Ἀινστάϊν—ὅτι ὁ νεοαποκτηθεὶς δορυφόρος (εἰς τὸ παράδειγμά μας) παύει πλέον νὰ κινῆται περὶ τὸν ἄλλον, ἀφοῦ καὶ ἐκεῖνος εὐλόγως θεωρεῖται κινούμενος πέριξ τούτου!...

Τοιαῦτα «συστήματα» (τοῦ ὅρου θεωρουμένου ὑπὸ τὴν ἐν τῇ Μηχανικῇ - Φυσικῇ ἐννοίᾳ του!) βλέπομεν πλεῖστα ὅσα σήμερον, ὁ δὲ κίνδυνος ἔγκειται εἰς τὴν ἀνοχήν, ἥτις ἐπιδεικνύεται ἔναντι τοιούτων περιπτώσεων, ὁπότε ἡ ἀσθένεια ἐξαπλοῦται ἀνενόχλητος, ἀπειλοῦσα νὰ κρημνίση τὰ πάντα. Διότι εἶναι φυσικόν, αἱ ἐν τῇ πράξει ἐκδηλώσεις ἀνυπαρξίας ἤθους νὰ βλάπτουν τὸ λοιπὸν σύνολον, τὸ ἐκτὸς τῆς «παρεμβολῆς» κείμενον ἢ νὰ δημιουργοῦν εἰς αὐτὸ ἐπικινδύνους ἀπὸ κοινωνικῆς πλευρᾶς διαβρώσεις. Ἂς ἐνθυμούμεθα καὶ τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐπιτυχέστατον ἀπόφθεγμα: «Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ».

Ἀλλ' εἶναι καιρὸς πλέον, δι' ὅσους θέλουν νὰ πιστεύουν ὅτι ἀνήκουν εἰς ἕνα κοινωνικὸν σύνολον μὲ προηγμένον ἐπίπεδον πολιτισμοῦ, νὰ ἀρθοῦν ὑπεράνω τῶν μικροτήτων αὐτῶν, αἵτινες οὐσιαστικῶς μόνον τοὺς δράστας ζημιώνουν. Δὲν δύναται νὰ νοηθῇ πρόοδος εἰς μίαν ἐπιχείρησιν, εἰς ἕνα ὀργανισμόν, εἰς ἕνα ἐργοστάσιον, εἰς μίαν ἐπαγγελματικὴν οἰκογένειαν (ἂν θέλετε), ἂν μερικοὶ ὑποβλέπουν τοὺς ἄλλους καὶ ἀντὶ νὰ προάγουν τὸ δημιουργικὸν πνεῦμα τῆς συνεργασίας, ἐκχύνουν τὸ διαβρωτικὸν

τὴν ἀπόφαση, ἔβγαλα τὸ ποσὸν ἀπὸ τὸ πενιχρὸ βαλάντιό μου καὶ τὸ θυσίασα στὸ βωμὸ τοῦ περιπτερούχου.

Ἀγόρασα μιὰ «Ναυτεμπορική» τῆς 2ας Σεπτεμβρίου κι' ἄρχισα νὰ τὴν ξεφυλλίζω, ὅταν σὲ μιὰ στιγμὴ μὲ διπλάρωσε ὁ Δημητράκης. Συνάδελφος καὶ φίλος μὲ μακροχρόνιο ζωὴ στὴν Τράπεζα ρίχτηκε μὲ ἐνδιαφέρον στὴ μελέτη τῶν οἰκονομικῶν.

Γυρίζοντας τὶς σελίδες εἴδαμε σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὴν συνοπτικὴ κατάσταση τῆς Τραπέζης, ὁπότε ὁ Δημητράκης μοῦ λέγει μὲ γουρλωμένα μάτια: Δές, ἕνα σπουδαῖο Νούμερο.

—Γιὰ ποιό νούμερο μιλᾶς; τοῦ λέγω.

—Δὲν βλέπεις καϋμένε ποῦ φθάσανε οἱ καταθέσεις στὴν Τράπεζα;

—Πῶς δὲν βλέπω: «9.260.000.000».

—Καὶ δὲν σὲ ἱκανοποιεῖ αὐτό; μ' ἐρωτᾶ.

—Καθόλου Δημητράκη μου, τοῦ λέγω. Γιατὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ βλέπω ἕνα ἄλλο νούμερο, ποὺ λέγει πὼς στὸ Ταμεῖο ὑπάρχουν 2.500.000.000.

—Μ' αὐτὸ θὰ ἔπρεπε ἀντιθέτως νὰ σ' εὐχαριστῇ, ἀπαντᾶ, γιατὶ ἔχομε χρῆμα ἀρκετὸ καὶ ἔτσι δὲν ὑπάρχει περίπτωση νὰ μείνουμε κι' ἐμεῖς χωρὶς λεπτά.

—Μά, Δημητράκη μου, τοῦ λέω, τὰ λεπτὰ δὲν τὰ μαζεύουμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας, οὔτε γιὰ τὴν Τράπεζα, ἔχουν κάποιο ἄλλο, πολὺ σοβαρώτερο σκοπό. Ἔπειτα δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶς καὶ κάτι ἄλλο: Ὅταν αἱ καταθέσεις ἦσαν πολὺ χαμηλαὶ καὶ ἡμεῖς ζητούσαμε ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων μας μᾶς ἔλεγαν: Τί ζητᾶτε; Θέλετε τὸ κακὸ τῆς Τραπέζης; Δὲν βλέπετε ὅτι δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα; Τώρα πάλι μᾶς λένε τὸ ἴδιο: Θέλετε τὴν καταστροφὴ τοῦ Ἱδρύματος; Δέν ὑπάρχουν οἱ δυνατότητες. Δὲν βλέπετε ὅτι ὑπάρχουν τόσα ἀδιάθετα διαθέσιμα; Μονὰ - ζυγὰ δικά τους εἶναι φίλε μου. Τὸ προσωπικὸν δὲν μπορεῖ νὰ πάρη οὔτε ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ δὲν ὑπάρχουν, οὔτε δικαιοῦται ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν.

—Τὰ ξέλω ὅλα, μοῦ ἀπαντᾶ. Μὰ ξέρω καὶ κάτι ἄλλο, τὸ ὁποῖον καὶ σὺ πρέπει ἀσφαλῶς νὰ ξέρης. Τὴν σήμερον ἡμέραν τὸ πιὸ σοβαρώτερο, μοῦ λέει ὁ Δημητράκης, εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ ἄλλο, εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε δὲν τὸ θέλουμε: Εἶναι ἡ... Ὀργάνωσις τῆς Τραπέζης. Γιατὶ ὅπως ξέρεις, ἡ Τράπεζα ἔχει ζωὴ 118 ἐτῶν καὶ πρέπει νὰ τῆς ἀλλάξουμε...«ὄχι τὰ φῶτα», τὸ σύστημα, ἀρχίζοντας μὲ καινοτομίες σοβαρὲς σύμφωνα μὲ τὶς... θεωρητικὲς ἀπόψεις ποὺ ἐπικρατοῦν στοὺς μεγάλους «ἐγκεφάλους».

—Μά, ἀγαπητέ μου, τοῦ λέω, πῶς θὰ γίνη αὐτό, ὅταν δὲν ἔχουμε προσωπικὸ ἐκπαιδευμένο ἢ τὸ ὑπάρχον τὸ παραμερίζομεν, γιὰ νὰ δεχθῇ τὶς καινοτομίες καὶ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ συστήματος ἀμέσως;

—Δὲν ἔχει σημασία. Σημασία ἔχει πὼς πρέπει νὰ τ' ἀλλάξουμε ὅλα.

Ἔτσι φθάσαμε στὴν εἴσοδο τοῦ Κ)τος καὶ μπαίνοντας μέσα εἶπα στὸ Δημητράκη, ὅτι μὲ τὶς θεωρίες θὰ μᾶς ἀλλάξουν τὰ φῶτα ἐμᾶς καὶ τῆς Τραπέζης, γιατὶ τὸ νούμερο 2.500.000.000 μαρτυρεῖ μεγάλη ἀρρώστεια στὴν οἰκονομία τοῦ τόπου καὶ στὴν Τράπεζα, γιὰ τὴν ὁποίαν πρέπει ταχύτατα νὰ βρεθῇ τρόπος θεραπείας.

Ὁ Δημητράκης στραβομουτσουνιάζοντας μὲ καλημέρισε κι' ἔφυγε κάπως ἀπογοητευμένος, κι' ἐγὼ διερωτήθηκα, τί θὰ γίνη μὲ τὸ ΝΟΥΜΕΡΟ.

Οἱ ἁρμόδιοι ἔχουν τὸν λόγο.

Η ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΙ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Εὐρυτάτη ὑπῆρξεν ἡ ἀπήχησις τῶν ἐκτεθεισῶν εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἀπόψεων σχετικῶς μὲ τὴν ἀκολουθημένην ὑπὸ τῶν «ἐγκεφάλων» τῆς Διοικήσεως τακτικήν, διασπάσεως τῶν δυνάμεων τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τὴν ἐνδεδειγμένην ἐν προκειμένῳ ἀπάντησιν τῶν συλλογικῶν του ὀργάνων. Ἑκατοντάδες συναδέλφων, προερχόμενοι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν, διὰ τηλεφωνημάτων, ἐπιστολῶν καὶ ἐπισκέψεων εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου μας ἐπεδοκίμαζον πλήρως τὰ γραφέντα, προέτρεπον δὲ εἰς ἀνάληψιν σχετικῆς πρωτοβουλίας ἐκ μέρους μας. Αἱ αὐθόρμητοι αὗται ἐκδηλώσεις καθιστοῦν ἔτι περισσότερον ἔκδηλον τὴν διάχυτον ἐπιθυμίαν τῶν συναδέλφων διὰ τὸν τερματισμὸν μιᾶς καταστάσεως, ἡ ὁποία καὶ μελλοντικοὺς κινδύνους ἐγκυμονεῖ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ μέγιστα συντελεῖ εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν προσπαθειῶν τῶν «ἁρμοδίων» διὰ τὴν παρέλκυσιν τῆς λύσεως ὑπερωρίμων καὶ δικαστικῶς προσέτι δικαιωθέντων αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ. Ἡ Δ. Ε. ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν δικαίαν ἀξίωσιν τῶν συναδέλφων, ὅπως παραμερισθοῦν ὅλα τὰ ἐμπόδια διὰ τὴν ὀργανικὴν ἑνότητα τοῦ προσωπικοῦ θὰ πράξη πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτῆς διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναγκαίων ἐξελίξεων. Πιστεύει προσέτι ἀκραδάντως ὅτι θὰ ὑπάρξη οὐχὶ μόνον κατανόησις, ἀλλὰ καὶ πρόθυμος συμπαράστασις ἐκ μέρους τῶν ἐκπροσώπων τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν ὀργανώσεων, καθ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τῆς ἑνοποιήσεως ἔχει καταστῇ πλέον κοινὴ συνείδησις.

Ἡ συσπείρωσις προσέτι ὅλων μας πέριξ ἑνὸς ἀρτίως λειτουργοῦντος καὶ μαχητικοῦ συλλογικοῦ ὀργάνου δὲν θὰ ἐξαναγκάση μόνον τοὺς ἰδικούς μας μανδαρίνους νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν παγίαν παρελκυστικὴν τακτικήν των καὶ ἐπὶ τῶν πλέον ἀσημάντων ζητημάτων. Θὰ ἔχη ἀντίκτυπον εὐνοϊκὸν καὶ ἐκτὸς τῆς Τραπέζης εἰς τὰ γραφεῖα ἑτέρων μανδαρίνων, εἰς τὰ ὁποῖα λιμνάζουν ἐπίσης πλεῖστα ὅσα θέματα ἀφορῶντα τὸ Προσωπικόν. Ἀλλὰ καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῆς ταύτης τῆς Τραπέζης γενικώτερον θὰ ἀποβῇ ἡ συγκέντρωσις τῶν δυνάμεών μας. Διὰ τῆς καταλλήλου προβολῆς των θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπίλυσις πλείστων ὅσων ζητημάτων, ἅτινα ἔχουν ἀμεσωτάτην σχέσιν μὲ τὰς ἐργασίας τοῦ Ἱδρύματος. Εἶναι κοινὸν μυστικὸν ὅτι μολονότι ἔχομεν τοὺς περισσοτέρους «τίτλους» διὰ μίαν καλὴν μεταχείρισιν ὑπὸ τοῦ Κράτους, καθ' ὅσον ἡ δρᾶσις τῆς Τραπέζης ἀποβαίνει λίαν ἐπωφελὴς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικωτέρων σκοπῶν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῶν ἑκάστοτε κυβερνήσεων, ἐν τούτοις δὲν ἀπολαύει αὕτη τοῦ προσήκοντος ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων κρατικῶν ὀργάνων. Ἀντιμετωπίζει πολλάκις ἀδιαφορίαν, ἂν μὴ καὶ ἀπροκάλυπτον ἐχθρότητα εἰς πᾶσαν σχεδὸν προσπάθειάν της διὰ τὴν ἐπίλυσιν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις εἶναι ἀπόρροια αὐτῆς ταύτης τῆς κυβερνητικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Δὲν ἀναμένομεν βεβαίως ἀπὸ τοὺς περὶ ἄλλα τυρβάζοντας (κυρίως περὶ τὴν διανομὴν τῶν ἐπιδομάτων καὶ ἀξιωμάτων) «ἁρμοδίους» μας ν' ἀντιληφθοῦν τὴν σημασίαν τῆς ἀνωτέρω ἐκτεθείσης ἀπόψεως καὶ νά... βοηθήσουν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἑνιαίας ἐμφανίσεως τοῦ Προσωπικοῦ. Τοιοῦτον τι θὰ ἀπῄτει τὴν ὕπαρξιν ἐκ μέρους των διορατικότητος καὶ ποιᾶς τινος, βραχυχρονίου ἔστω, ἀνιδιοτελείας. Δυστυχῶς ἔχουν ἀποδείξει πλειστάκις ὅτι στεροῦνται ἀμφοτέρων.

Ἀπομένει συνεπῶς εἰς τὸ Προσωπικὸν καὶ τὴν ἐκπροσώπισίν του νὰ ἐργασθῇ μετὰ ζήλου διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἑνοποιήσεως. Οὐδόλως δέον νὰ παρορῶνται αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δυσκολίαι. Ἡ πίστις ὅμως ἐπὶ τὴν ὀρθότητα καὶ ἀναγκαιότητα τοῦ σκοποῦ θὰ τὰς ὑπερνικήση.

δηλητήριον τῆς ἀποσυνθέσεως καὶ τοῦ διχασμοῦ.

Οἱ μεταπολεμικοὶ χρόνοι ζητοῦν συνεργασίαν τῶν ἐργαζομένων καὶ πνεῦμα ἀλληλοσεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων ἑκάστου. Πρόοδος δὲν ἐπιτυγχάνεται, ὅταν εἰς μίαν ἐργατικὴν ἢ ὑπαλληλικὴν οἰκογένειαν ὑπάρχουν ἀδικαιολόγητοι ὑποβλέψεις καὶ εὔνοιαι καὶ ὑποκριτικαὶ κολακεῖαι τῶν ἀσθενεστέρων. Πρόοδος ἐπιτυγχάνεται, ὅταν ὑπάρχη εὐθύτης σκέψεως, εὐθύτης συνειδήσεως ἐν τῇ συνεργασίᾳ, εὐθύτης συναλλαγῆς εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἐργαζομένων μεταξύ των. Πρόοδος, θὰ ἰσχυριζώμεθα, ὑπάρχει ὅταν μὲ ἀνδρισμὸν ἀντιπαρερχώμεθα τὴν εὐπερίστατον εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσωμεν ὑποκριτικόν τι ἐνδιαφέρον ἢ νὰ ὁμιλήσωμεν κατὰ συναδέλφου μας. Τότε πράγματι δυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν, ὅτι ἐπιδεικνύομεν ἦθος καὶ ἀνωτερότητα, ἐξ ὧν τόσην ἀνάγκην ἔχει ἡ σημερινὴ ἐποχή μας. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τὸ κέρδος μόνον δι' ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, προσφέρομεν καὶ εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον μίαν ἐξυπηρέτησιν πολύτιμον: τὴν ἑνότητα ἐφ' ἧς οἰκοδομοῦνται τὰ πάντα.

Ἂς ἐκκινήσωμεν λοιπόν, αὐτὴν τὴν φορὰν ἐκ τῆς νέας ἀφετηρίας ὅλοι ὅσοι εὑρισκόμεθα ἐντεταγμένοι ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς συλλογικῆς (ὁμαδικῆς) ἐργασίας. Ἂς ἐκκινήσωμεν μὲ σύνθημα τὴν ἐξασφάλισιν τῆς νίκης τοῦ ἤθους. Διαισθανόμεθα δὲ πὼς δὲν θ' ἀπέχη μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ἡ ἐποχή, καθ' ἣν κατὰ περιόδους τινὰς θὰ ἐπιβραβεύωνται ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν οὐχὶ μόνον οἱ ἀποδείξαντες ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ των, ἀλλὰ καὶ τὰ φωτεινὰ ἐκεῖνα παραδείγματα ἐργαζομένων, οἵτινες δὲν ἐπέδειξαν οἱανδήποτε ἐλαστικότητα συνειδήσεως, ἀλλ' ἀνέδειξαν ἑαυτοὺς πρότυπα ἀνωτέρου ἤθους, ὁλοκληροῦντες οὕτω τὴν ἀποστολήν των ὡς ἀτόμων διαβιούντων ἐν πεπολιτισμένῃ κοινωνίᾳ καὶ ὡς ἐργατῶν ἑνὸς εὐρυτέρου συνόλου διὰ τὴν ἑνότητα καὶ προαγωγὴν τοῦ ὁποίου ἀφιέρωσαν τὰς καθ' ἡμέραν προσπαθείας των.

Ν. ΦΡΑΓΚΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Λεωνίδας Παπαδόπουλος, Ὑπ)τος Ναυαρίνου, Ἑλένη Οἰκονόμου.
Κ. Πουλόπουλος, Ὑπ)τος Κεραμεικοῦ, Νίτσα Μίρκου.
Ἡ «Τραπεζιτικὴ» εὔχεται κάθε εὐτυχίαν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ σύζυγος τοῦ συμβούλου Σ. Τσάκαλη ἔτεκεν αἰσίως ἄρρεν. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήση.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Οἱ κ.κ. Γ. Κέης, Εἰδ. Γραμματεὺς καὶ Ε. Μαυρουλίδης, Σύμβουλος, ἀνεδέχθησαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὴν κόρην τοῦ Συμβούλου κ. Σωκρ. Ἰωαννίδη, ὀνομάσαντες αὐτὴν Μαρίαν. Νὰ τοὺς ζήση.

Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ
Φωτάκου 4 — Ἀθῆναι

Η ΔΕΙΝΗ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΝ ΕΥΡΥΤΑΤΗΣ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ Ε. Κ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὡς ἐπληροφορήθημεν καὶ ὡς ἀνέγραψε καὶ ὁ ἡμερήσιος τύπος, ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Θεσ)νίκης συνεκάλεσε τὴν 2.9.59 εὐρεῖαν σύσκεψιν ὅλων τῶν πολιτικῶν, θρησκευτικῶν, πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν παραγόντων τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεπτύχθη διεξοδικῶς τὸ ὅλον ἐργατικὸν πρόβλημα, ἐξητάσθησαν τὰ αἴτια ποὺ ἔχουν δημιουργήσει τὴν σημερινὴν δυσχερῆ κατάστασιν καὶ προεβλήθησαν τὰ βασικώτερα αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων. Ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας καὶ ὑποαπασχολήσεως ἐτονίσθη ὅτι τοῦτο χρήζει ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ μελέτης, καθ' ὅσον ἀπὸ τὴν ἄμεσον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισίν του ἐξαρτᾶται ἡ πρόληψις δυσαρέστων κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν φαινομένων.

Ὡς ἀνεφέρθη, ἐκ τῶν 75.000 ἐργατοϋπαλλήλων Θεσσαλονίκης, μόνον τὸ ἓν τρίτον εὑρίσκεται εἰς πλήρη ἀπασχόλησιν, τὸ ἕτερον ἓν τρίτον εἰς κατάστασιν ἐποχικῆς ἀπασχολήσεως καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι καταδικασμένον εἰς μόνιμον ἀνεργίαν. Μεταξὺ τῶν αἰτίων τῆς συνεχῶς αὐξανομένης ἀνεργίας προβάλλεται ἡ ἀδυναμία τῶν ἑκάστοτε διαχειριζομένων τὰ κοινὰ νὰ προγραμματίσουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν δημιουργίαν εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως καὶ ἡ εἰσδοχὴ τῆς τεχνολογικῆς ἐξελίξεως, ἡ ὁποία ἐπιδρᾷ εὐεργετικῶς εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ βιομηχανικοῦ κέρδους, ἀλλὰ ἐκτοπίζει τὰς ἐργατικὰς χεῖρας χωρὶς νὰ συντελῇ οὐδόλως εἰς τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων. Ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐργαζομένων, παρετηρήθη ὅτι αἱ στοιχειώδεις ἀνάγκαι διαβιώσεως τῶν ἐργατοϋπαλλήλων εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντιμετωπισθοῦν σήμερον μὲ τοὺς καταβαλομένους μισθοὺς καὶ ἡμερομίσθια. Προσετέθη, ὅτι ὑπάρχουν περιθώρια ἀναπροσαρμογῆς των ἐντὸς τῶν γενικωτέρων πλαισίων τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τῆς χώρας, δεδομένης τῆς σταθερᾶς, ὡς ἐξαγγέλλεται, αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἐπίσης, ἐτονίσθη ὅτι ἐπιβάλλεται οὐσιαστικὸς ἔλεγχος εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς βιομηχανικῶν ἀγαθῶν, διασφαλιζόμενος διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐργαζομένων εἰς εἰδικῶς συσταθησομένας ἐπιτροπάς.

Ὡσαύτως διετυπώθη ἡ ἄποψις ὅτι αἱ μέθοδοι καθορισμοῦ ἀμοιβῆς ἐργασίας, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Ν. 3239 ἀπέτυχον καὶ χρήζουν ἀναθεωρήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως καθ' ὅσον ὁ ἐν λόγῳ νόμοςεὐνοεῖσυλλογικὰςσυμβάσειςμόνον εἰςἐθνικὴν κλίμακα αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦν μονοπωλιακὰς ἀντιλήψεις καὶ ἐξαφανίζουν κάθε ἴχνος ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ. Ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἐργατικὴν νομοθεσίαν ὑπεγραμμίσθη ὅτι αὕτη κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον δὲν ἠκολούθησε τὰς προοδευτικὰς τάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνεπτύχθησαν διεθνῶς, ἀλλ' οὔτε συνεμορφώθη ἡ χώρα μας πρὸς τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις της. Ἐνδεικτικῶς ἀνεφέρθη ὅτι ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς ἔχει προσχωρήσει εἰς τὴν σύμβασιν περὶ διεθνοῦς ὀργανώσεως ἐργασίας καὶ ἐνῶ ἀπεδέχθη τὴν διακήρυξιν τῆς Φιλαδελφείας, τοῦ 1944, ἡ ὁποία θέτει νέας βάσεις τῆς Ἐργατικῆς νομοθεσίας, δι' ὅλα τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, αἱ ἑκάστοτε κυβερνήσεις ἠρνήθησαν νὰ φέρουν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ὑπ' ἀριθ. 87 καὶ 98 διεθνεῖς συμβάσεις τοῦ 1948 καὶ 1949 περὶ συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἐλευθέρων συλλογικῶν διαπραγματεύσεων διὰ νὰ τὰς ἐπικυρώσουν. Ἐπίσης κατηγγέλθη ἡ κυβερνητικὴ παρέμβασις εἰς τὰ συνδικᾶτα διὰ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας. Σχετικῶς μὲ τὴν Ἐργατικὴν Κατοικίαν ἐτονίσθη ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἀνεπαρκῆ τὰ τεθέντα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας οἰκονομικὰ μέσα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης του ἀποστολῆς καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν βαρυτάτων ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἐπωμίσθη λόγῳ τῆς ἐκτάσεως τῶν στεγαστικῶν ἀναγκῶν τῶν μισθοβιώτων. Χαρακτηριστικῶς ἀνεφέρθη ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη τὸ στεγαστικὸν πρόγραμμα τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τὴν Θεσσαλονίκην περιλαμβάνη κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὴν κατασκευὴν ἔστω 400 κατοικιῶν, ἡ κάλυψις τῶν στεγαστικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργατοϋπαλλήλων τῆς Θεσσαλονίκης θὰ ἀπαιτήση χρόνον περισσότερον τῶν δεκαπέντε ἐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω θεμάτων κατηρτίσθη Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ ὁποία θὰ μελετήση τὰς γενομένας εἰσηγήσεις καὶ θὰ διατυπώση τὰ πορίσματά της εἰς σχετικὸν ψήφισμα πρὸς τοὺς ἁρμοδίους.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας ἐπικροτεῖ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Θεσ)κης καὶ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως τὰ πορίσματα καὶ τὰ ψηφίσματα μὴ λάβουν τὴν πλατωνικὴν μορφὴν ἣν ἔχουν λάβει τὰ τελευταῖα χρόνια ὅλαι αἱ διατυπώσεις καὶ διακηρύξεις τῆς ἀνωτάτης συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου μας. Ἡ ΟΤΟΕ ἔχει ἓν ἐπὶ πλέον καθῆκον διαφωτίσεως τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῶν μισθῶν τῶν τραπεζοϋπαλλήλων. Τὸ εὐρύτατον κοινὸν οὐδόλως γνωρίζει ὅτι ὁ σημερινὸς τραπεζοϋπάλληλος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ ἐκεῖνον τῶν προπολεμικῶν ἐτῶν ἀλλ' ὅτι ἔχει εἰσέλθει καὶ οὗτος εἰς τὸ πιεστήριον τῆς πρὸς τὰ χεῖρω συμπιέσεως καὶ ἰσοπεδώσεως, ὑπολειπόμενος καὶ αὐτῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Πρέπει δὲ ἐπὶ τέλους νὰ γίνη κατανοητὸν τόσο ἀπὸ τὴν ΓΣΕΕ ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα ὅτι οἱ ρυθμισταὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐργατικῶν πραγμάτων μόνον πειθαναγκαζόμενοι θὰ παραχωρήσουν τὰ ἐδάφη τὰ ὁποῖα κατὰ καιροὺς ἀφήρεσαν ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους.

ΒΑΡΥΚΟΪΑΣ ΚΑΙ ΜΥΩΠΙΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

(Ἡ συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.)

χάς, κατὰ τὰς ὁποίας ἐκυριάρχει ὁ ἐτσιθελισμὸς καὶ ἡ περιφρόνησις πρὸς τὸ κοινὸν αἴσθημα θὰ ἀπεδεικνύετο ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις λίαν ἐπιζήμιος δι' αὐτοὺς τούτους τοὺς πρωταγωνιστάς της.

Ἡ ὑποβόσκουσα πυρίνη ὀργὴ τοῦ μοχθοῦντος προσωπικοῦ θὰ δώση συντόμως εἰς τοὺς κυρίους αὐτοὺς νὰ ἐννοήσουν: Ὅτι ἔχουν πολὺ ὑπερτιμήσει τὴν χωρητικότητα τοῦ ἰδικοῦ των στομάχου καὶ ὑποτιμήσει τὰς ἀνάγκας τῶν λοιπῶν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως λυπεῖ τὴν Δ.Ε. εἶναι ὅτι δὲν ἐσημειώθη ἡ προσήκουσα ἀντίδρασις κατὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐκ μέρους ἀνωτέρων στελεχῶν, θεωρουμένων γενικῶς ὡς ὑγιῶν, τελικῶς δὲ ἐγένετο καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀποδεκτὴ ἡ ἐπαίσχυντος αὕτη ὑποκλοπὴ τοῦ ἱδρῶτος τῆς παμψηφίας σχεδὸν τῶν συναδέλφων των. Φρονοῦν ὅτι τοιαύτη διαγωγὴ ἀποτελεῖ πρότυπον ἄξιον μιμήσεως ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων των καὶ ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν στερέωσιν τῆς ἐθνοτραπεζικῆς συνειδήσεως;

Δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνουν τὰς καταλυτικὰς της συνεπείας εἰς τὴν ἠθικὴν συγκρότησιν τῶν νεωτέρων ὑπαλλήλων; Ἐὰν αὐτὸ συμβαίνη τότε ἡ μυωπία των εἶναι ὄντως μεγάλη καὶ προδήλως ἐπικίνδυνος. Ἐξηγοῦνται δὲ τοιουτοτρόπως καὶ πλεῖστοι ὅσοι ἄλλοι ἀδέξιοι χειρισμοὶ εἰς τὰς γενικωτέρας ὑποθέσεις τῆς Τραπέζης. Δυστυχῶς δὲν ἀρκεῖ μία ἁπλῆ «κατ' ἰδίαν» ἐντιμότης ὁσονδήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῇ μεγάλη. Ἀπαιτεῖται διορατικότης καὶ προπαντὸς σθένος διὰ τὴν μαστίγωσιν τῶν ὑπευθύνων τῆς ἄνευ λόγου προκληθείσης ἀναταραχῆς.

Ἐκ τῆς περιοδείας μας εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Κ)τα διεπιστώσαμεν τὴν σοβαρὰν ἔλλειψιν Προσωπικοῦ. Τὴν αὐτὴν διαπίστωσιν, ὡς πληροφορούμεθα, ἔκαμε καὶ ἡ Ἐπιθεώρησις. Πότε λοιπὸν θὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ τοπικοὶ διαγωνισμοὶ τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθησαν οἱ περὶ τὴν Διοίκησιν;

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΚΑΙ Ο κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Ὁ κ. Διοικητὴς δὲν παραλείπει συγκέντρωσιν ἢ εὐκαιρίαν καὶ νὰ μὴν ἀναγνωρίση τὴν σημασίαν τοῦ παράγοντος «ἐργασία» διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ἱδρύματος καὶ νὰ ἐκθέση τὰ ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ ληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ μέτρα. Ἂν πραγματικῶς ὁ κ. Διοικητὴς θέλη νὰ ἐπιδείξη τὴν ἰδιαιτέραν του στοργὴν πρὸς τὸ πολυτιμότερον κεφάλαιον τοῦ Ἱδρύματος, ἂς τὸ ἀμείψη ὅπως τοῦ ἀξίζει, ἂς τοῦ δώση τὰ μέσα νὰ ζῇ ὄχι πλουσίως ἀλλ' ἀξιοπρεπῶς. Ὁ μέτοχος ἔλαβε κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1958 διπλὸ μέρισμα καὶ ἡ μετοχή του κατὰ τὸ διάστημα τοῦ 1959, χάρις εἰς τὸν παράγοντα ἐργασία, ἔφθασεν ἀπὸ 800 εἰς 1170 δρχ. δηλ. 40% ἐπάνω. Τὸ προσωπικὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἔλαβε κάτι ἐπιστροφὰς κατὰ μέσον ὅρον 7,½ο)ο. Ὀρθὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ σημαίνει ἰσομερῆ αὔξησιν ἀμφοτέρων τῶν συντελεστῶν δράσεως καὶ οὐχὶ ὑπερτροφίαν τοῦ ἑνὸς καὶ ἀτροφίαν τοῦ ἑτέρου.

Δεύτερον, θέλει ὄντως ὁ κ. Διοικητὴς νὰ εὐοδωθῇ ἀμέσως ἡ προσπάθειά του περὶ ἀποκαταστάσεως ψυχικῆς ἑνότητος τῶν ὑπαλλήλων. Ἂν ναί, δὲν ἔχει εἰμὴ νὰ προχωρήση τάχιστα εἰς τὴν ἔνταξιν τοῦ Προσωπικοῦ βάσει νέου συγχρονισμένου ὀργανισμοῦ, ὅστις ἤδη ἐξεπονήθη ἀπὸ τὴν Συλλογικὴν ἡγεσίαν.

Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΧΟΥΡΙΑ!

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας δι' ὑπομνήματος, διαβημάτων καὶ δημοσιεύσεων ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῆς σοβαρότητος καὶ τῶν συνεπειῶν, ἅς συνεπάγεται ἡ εὐπρεπὴς διὰ τῶν Κατ)των της ἐμφάνισις τῆς Τραπέζης. Εἶναι ἀκατανόητον εἰς τὴν πολυτέλειαν τῶν Ὑπ)των τῶν ἄλλων ἐμπορικῶν Τραπεζῶν νὰ ἀντιπαραθέτωμεν τὰ Κατ)ματα Θεμιστοκλέους, Σοφοκλέους, Καλλιθέας κλπ. Μᾶς εἶχαν δοθῆ ὑποσχέσεις περὶ ταχυτάτης ἐξευρέσεως καταλληλοτέρων χώρων. Ἔκτοτε ἂν καὶ παρῆλθον μῆνες, οὐδὲν ἐγένετο. Τὸ Κατ)μα Καλλιθέας ἔχει ὡς πρῶτον ἱδρύθη κατὰ τὸ 1926. Ὑπάρχει τεράστιον οἰκόπεδον ἰδιοκτησίας τῆς Τραπέζης εἰς περίβλεπτον θέσιν. Διατί δὲν ἀνοικοδομεῖται, ἢ μήπως... θὰ πωληθῇ εἰς τὴν Ἐμπορικὴν διὰ νὰ ἱδρύση ἐκείνη τὸ νέον της Ὑποκατάστημα; Ποῖος εἶναι τέλος πάντων ὁ δολιοφθορεὺς εἰς ἑκάστην ὑπηρεσίαν τοῦ Ἱδρύματος;

Τ' ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ

Ὑπῆρξεν ὅλως ἀδικαιολόγητος ἡ ἀπόρριψις τοῦ αἰτήματος τῆς Δ.Ε. περὶ προκαταβολῆς τοῦ ἡμίσεος τοῦ συμφώνως τῇ σχετικῇ ἐγκυκλίῳ διανεμηθησομένου ποσοστοῦ προμηθειῶν ἐξ ἀσφαλίστρων εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον ὑπῆρχε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπερεπάρκεια διαθεσίμων εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης, ὥστε πᾶς τυχὸν λόγος περὶ συναφῶν δυσχερειῶν νὰ ἀποβαίνῃ αὐτόχρημα γελοῖος. Ἐνῷ ὅμως διὰ τὴν Τράπεζαν ἦταν τόσον εὔκολος ἂν μὴ ἀσήμαντος ἡ παροχὴ τῆς τοιαύτης διευκολύνσεως, διὰ τοὺς συναδέλφους ἀπετέλει αὐτὴ σημαντικὴν ἐνίσχυσιν, διότι θὰ ἠδύναντο νὰ προμηθευθοῦν ἀπὸ τότε μέρος τουλάχιστον τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα καυσίμων, εἰς τιμὰς ἀσφαλῶς κατὰ πολὺ συμφερωτέρας. Διότι ἂς μὴν αὐταπατώμεθα. Ἡ διὰ τοσούτων τυμπανοκρουσιῶν ἀναγγελθεῖσα συμμετοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐξ ἀσφαλίστρων προμηθειῶν δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ τὰ «καύσιμα», τὰ ὁποῖα ἀνέκαθεν ἐδίδοντο καὶ τὰ ὁποῖα ἡ ἐφευρετικότης τῶν ἐγκεφάλων μετεβάπτισε καταλλήλως διὰ ψυχολογικοὺς λόγους. Ὅ,τι μερικῶς δὲν ἐγένετο τὸν Ἰούλιον ἀναμένομεν νὰ γίνῃ ὁλικῶς τὸν τρέχοντα μῆνα.

Η ΔΙΑ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

Αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ προσπάθειαι ἀναδιαρθρώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης καὶ αἱ ἐπὶ τούτου δηλώσεις του ἐν Θεσ)νίκῃ φέρουν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τῶν ἐν τῷ Ἱδρύματι ὑπηρετούντων πτυχιούχων. Τὸ θέμα εἶναι ἐν ταὐτῷ ὑλικὸν ἀπὸ ἀπόψεως συμφερόντων τῆς Τραπέζης καὶ τῶν πτυχιούχων, ἀλλὰ καὶ ἠθικὸν ἀπὸ ἀπόψεως παραγνωρίσεως τῶν ἐπισήμων ἀνωτάτων σχολῶν τοῦ Κράτους. Ἡ προώθησις τοῦ πτυχιούχου, ἐφ' ὅσον συνηγοροῦν τὰ φύλλα ποιότητός του, πρέπει νὰ γίνῃ εἴτε διὰ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, εἴτε διὰ πράξεως τῆς Διοικήσεως κατὰ τὰς ἑκάστοτε προαγωγάς. Τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ὑπάρχουν ὑπάλληλοι οἱ ὁποῖοι δὲν τιμοῦν τὸ πτυχίον ποὺ κατέχουν, χωρὶς νὰ εἶναι ἀσταθὲς δὲν πρέπει νὰ συμπαρασύρῃ εἰς τὰς συνεπείας του τὸ σύνολον τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ὅστις ἀναλώνεται φιλοτίμως καὶ εὐσυνειδήτως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Τραπέζης. Ἐν προκειμένῳ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης, μιμουμένη τὰς λοιπὰς Τραπέζας, θὰ πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἀρχήν: «Ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν». Διότι τὸν ἰατρὸν ὅταν τὸν βάλουν νὰ ἐκτελῇ χρέη νοσοκόμου, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἀποδώσῃ ὅσον ὁ νοσοκόμος. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Διοίκησις νὰ δημιουργῇ σχόλια εἰς βάρος της περὶ καλλιεργείας ἐκ μέρους της τοῦ σκοταδισμοῦ καὶ ὅτι ἀγνοεῖ τὴν συντελουμένην εἰς τὰ Πανεπιστημιακὰ Ἱδρύματα ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν.

Ἀσφαλῶς, μέσα καὶ σ' αὐτοὺς θὰ εὑρεθῇ ἡ ἀνωτέρα ποιότης καὶ τὸ κρυστάλλινον ἦθος καὶ θὰ ἐκλείψῃ ὁ ὡς τροχοπέδη ἐνεργῶν πατροπαράδοτος συντηρητισμός.

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ

Τόσον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης, ὅσον καὶ εἰς τὸ συναλλασσόμενον κοινὸν γεννᾶται ἡ ἑξῆς εὔλογος, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἀπορία: Ἀφοῦ ἡ τοποθέτησις τῶν καταθέσεων προβάλλεται ἐπιτακτική, διατί ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγκρίσεων, ἥτις ἑδρεύει εἰς τὴν Διοίκησιν (Βιομηχανικὴ Πίστις) δὲν συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν ἐπὶ 4ήμερον (7—10 τρέχοντος μηνός); Δὲν νομίζουν οἱ ἁρμόδιοι, ὅτι οἱ αἰτοῦντες τὰ δάνεια βιομήχανοι δὲν δύνανται ν' ἀναμένουν τὴν σύγκλησιν καὶ ὅτι θὰ ἀποτανθοῦν εἰς ἄλλας Τραπέζας, αἱ ὁποῖαι παρέχουν ἐλευθερίαν ἐγκρίσεων καὶ χορηγήσεων εἰς τὰ Ὑποκαταστήματά τους; Παρῆλθε πλέον ὁ καιρὸς ποὺ ὁ πελάτης ἐκλιπαροῦσε τὰς Τραπέζας. Τώρα, μὲ τὴν πληθώραν τῶν καταθέσεων, αἱ Τράπεζαι κυνηγοῦν τοὺς πελάτας.

ΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ

Ὀρθῶς ἡ εὐρυτάτη σύσκεψις τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Θεσσαλονίκης ἠσχολήθη καὶ μὲ τὰς ἐν τῇ χώρᾳ μας συνδικαλιστικὰς ἐλευθερίας.

Συνδικαλισμὸς ἄνευ ἐλευθερίας καὶ κατοχυρώσεως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν ὁποίων οἱ συνδικαλισταὶ δὲν διέφυγον τῆς Ἠλιασκικῆς ὀργῆς ἔχουν μεγαλυτέραν εὐαισθησίαν ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ ζητήματος καὶ ζητοῦν ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον ὅπως σπεύσῃ νὰ κάμῃ νόμους τοῦ Κράτους τὰς διακηρύξεις τῶν διεθνῶν συνεδρίων εἰς τὰς ὁποίας προσεχώρησε καὶ ὑπέγραψεν.

ΑΙ ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ ΚΑΙ Ο κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι ἡ ἐπικοινωνία τοῦ κ. Διοικητοῦ μὲ τὸ προσωπικόν, ὡς ἄλλως τε διεπιστώθη καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, ἦτο καὶ εἶναι ἐπιβεβλημένη, θὰ ἀπέβαινε δὲ ὠφέλιμος καὶ θὰ ὑπεβοήθει τὰ μέγιστα εἰς τὴν μόρφωσιν σαφοῦς ἀντιλήψεως περὶ τῆς ἐν τῇ Τραπέζῃ πραγματικότητος, ἐὰν διετίθεντο δύο ὧραι καθ' ἑβδομάδα διὰ νὰ ἀκούηται τὸ προσωπικὸν ἀπὸ τὸν Διοικητήν του.

Δυστυχῶς ὅμως αἱ διαπιστώσεις μας εἶναι πικραί.

Ἡ ἐκδοθεῖσα σχετικὴ ἐγκύκλιος ἐλλιπὴς καὶ αὐτή, παρέμεινε γράμμα κενόν. Καὶ τοῦτο διότι οἱ ἐκδόσαντες αὐτὴν ἀντελήφθησαν ὅτι ὑπάρχουν χιλιάδες παράπονα στηριζόμενα ἐπὶ ἀναμφισβητήτων ἀληθειῶν, ἡ θεραπεία τῶν ὁποίων θὰ ἐπέλθῃ μόνον διὰ τῆς υἱοθετήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου γενομένων εἰσηγήσεων.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει δὲν νομίζουν οἱ ἐκδόσαντες τὴν ἐγκύκλιον ὅτι ὀφείλουν ν' ἀντιμετωπίσουν τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον οἱ ἴδιοι ἐδημιούργησαν;

Ἐρωτῶμεν καὶ φυσικά... ἀπάντησιν δὲν περιμένομεν.

Διότι ἀπεδείχθη, ὅτι πολλαὶ τῶν ἐγκυκλίων ἐκδίδονται δι' ἐντυπωσιακοὺς λόγους καὶ ἐκφράζουν θεωρίας καὶ μόνον θεωρίας, παραγνωρίζουν δὲ τὸν οὐσιωδέστατον παράγοντα: τὴν ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.

ΠΟΙΟΝ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΣΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ;

Ὡς διαπιστοῦται τὸν τελευταῖον καιρὸν ἡ ὁμὰς Θεοδώρου, ἥτις ἐλέγχει τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Θεσ)νίκης καταπιάνεται μὲ «ζέσιν» μὲ τὰ ἐργατοϋπαλληλικὰ προβλήματα τῆς χώρας μας. Ἐκ τῆς τοιαύτης δράσεώς της ὑποχρεώνει κάθε τόσο τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας νὰ ἀνασκευάζῃ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰ δημοσιευόμενα νούμερά της. Ἐκ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ὁ κ. Γενικὸς τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἀρκεῖται καὶ οὗτος νὰ ἐπισημαίνῃ σοβαροὺς κινδύνους ἐκ τῆς ὀξύνσεως τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν προβλημάτων, χωρὶς ἐν προκειμένῳ νὰ προκαλῇ τὰς διαψεύσεις ἢ τὰ σχόλια τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Ἐν προκειμένῳ διαπιστώνομεν μίαν ἀντιστροφὴν τῶν πραγμάτων. Πρὶν ἀπὸ ἕνα ἔτος, κατὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ 13ου Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου, ὁ κ. Μακρῆς μὲ τὴν κουστωδία του ἦταν ὁ «ἐκλεκτὸς» τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν ὀργανώσεων καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Συνεδρίου ἐξαπέλυσε τοὺς κεραυνούς του ἐναντίον τῆς ὁμάδος Θεοδώρου καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, τὸ ὁποῖον κατήγγελλεν ὅτι πατρωνάριζε τὴν κίνησιν τῶν «δολιοφθορέων» τῆς Ἐργατικῆς τάξεως. Ἡ ὁμὰς Θεοδώρου τότε ἐκέρδισε τὴν εὔνοιαν τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἔχασεν αὐτὴν τῶν ἐργατοϋπαλλήλων. Σήμερον φαίνεται, ὅτι ὁ μὲν κ. Μακρῆς ἀποποιεῖται τὴν εὔνοιαν τῶν ἐργαζομένων καὶ ζητᾶ νὰ γίνῃ τὸ χαϊδεμένο παιδὶ τοῦ Ὑπουργείου, ὁ δὲ κ. Θεοδώρου διὰ νὰ ἐπιπλεύσῃ ἐπιζητεῖ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν καὶ ἂς χάσῃ τὸ Ὑπουργεῖον ἔστω καὶ προσκαίρως.

Τί ὅμως ὀφείλουν τὰ θύματα καὶ τῶν τριῶν ὡς ἄνω «παραγόντων» οἱ ἐργατοϋπάλληλοι μὲ τὰ καθηλωμένα ἡμερομίσθια καὶ μισθοὺς πείνης καὶ οἱ ρακένδυτοι συνταξιοῦχοι; Καιρὸς εἶναι νὰ ἁρπάξουν τὴν σκούπα καὶ ν' ἀπαλλάξουν τοὺς ἑαυτούς των καὶ τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα ἀπ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς «προστάτας» των καὶ νὰ κινηθοῦν μαχητικὰ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ 13ου Συνεδρίου.

ΚΑΙ Η Γ.Σ.Ε.Ε. ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΣΟΒΑΡΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΜΑΖΙΚΗΣ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΣ

Ἡ ἐξαθλίωσις τῶν ἐργαζομένων καὶ φυσικὰ καὶ τῶν τραπεζοϋπαλλήλων ἔχει φθάσει εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε νὰ παρίσταται ἀνάγκη τιθασεύσεως τῆς ὀργῆς των. Τὸν ρόλον αὐτὸν—εὐχόμεθα ἐπὶ τούτου νὰ πλανώμεθα—φαίνεται ἀνέλαβον νὰ τὸν παίξουν εἰς μὲν τὴν πρωτεύουσαν τῆς βορείου Ἑλλάδος ὁ κ. Θεοδώρου εἰς δὲ τὴν Ἀθήνα ἡ ΓΣΕΕ. Ἀνεξαρτήτως ὅμως ἀπὸ τὰς προθέσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας διέπονται οἱ ἡγέται τῶν δύο αὐτῶν συνδικαλιστικῶν ὀργάνων εἶναι χρήσιμοι αἱ διαπιστώσεις των. Ἡ χρησιμότης των δὲ ἐπαυξάνει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αὗται ἔτυχον εὐρείας δημοσιεύσεως εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον καὶ ἔτυχον καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας. Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐντείνωμεν ἔτι περαιτέρω τὴν ἐπαγρύπνησίν μας καὶ νὰ μὴν ἐπαναπαυθῶμεν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ ἀνώτατοι συνδικαλισταὶ ἡγέται λαμβάνουν θέσιν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ἐπὶ τῶν χρονισάντων ζητημάτων τῆς ἐργατ. τάξεως καθιστῶμεν κοινωνοὺς τοὺς συν)φους ἐπὶ τῆς δράσεως τῆς ΓΣΕΕ τῆς ὁποίας ἡ πρόσφατος 4η ὁλομέλεια ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας της. Ἡ ὁλομέλεια διεπίστωσεν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας διαρκῶς ὀξύνεται αἱ δὲ ἄμεσοι προοπτικαὶ ἐξελίξεις του εἶναι εἴπερ ποτε ἄλλοτε ἀνησυχητικαί, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον αἱ ἐπιπτώσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Ἑνοποιήσεως ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας προστίθενται ἤδη εἰς τὰ ὑφιστάμενα τόσα ἄλλα αἴτια τῆς ἀνεργίας καὶ ὑποαπασχολήσεως. Διαπιστοῦται ἐπίσης ὅτι ὁ ρυθμὸς ἐπιδεινώσεως τῆς ἀνεργίας θὰ καταστῇ ὁσονούτω τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1 κοινωνικὸν πρόβλημα τῆς χώρας, αἱ συνέπειαι τοῦ ὁποίου θὰ γίνουν λίαν αἰσθηταὶ τόσον εἰς τὸν οἰκονομικὸν ὅσον καὶ τὸν πολιτικὸν χῶρον τοῦ ἔθνους.

Ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας διαπιστοῦται ὅτι παραμένει πάντοτε πολὺ κάτω τοῦ ἐπιπέδου ἀντιμετωπίσεως τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν συντηρήσεως μιᾶς ἐργατικῆς οἰκογενείας τὸ δὲ ἔλλειμμα τοῦ ἐργατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπεβεβαιώθη καὶ ἐκ τῆς διεξαχθείσης ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ἐρεύνης. Τὸ ἀπαράδεκτον καὶ ἐπικίνδυνον καθεστὼς τοῦτο τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας—τονίζεται εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν—ἐπιδεινοῦται λόγῳ τῆς φαλκιδεύσεως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν μισθωτῶν ἐκ τῶν προσφάτων ἀνατιμήσεων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐπιπτώσεων ἐπὶ τοῦ κόστους ζωῆς.

Ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως διαπιστοῦται ὅτι γενικῶς ὁ θεσμὸς αὐτὸς διέρχεται κρίσιν, ὀφειλομένην ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἔλλειψιν παντὸς προγραμματισμοῦ καὶ τὰς ἀλλεπαλλήλους καὶ ἀστόχους ἐπεμβάσεις τοῦ Κράτους συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ὁ κύριος ἀσφαλιστικὸς φορεὺς—τὸ ΙΚΑ—ἐδοκιμάσθη καὶ συνεκλονίσθη ἐκ βάθρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸ ὅτι τὸ Κράτος οὐδὲν ἀπολύτως οὐσιαστικὸν μέτρον ἔλαβε πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀκόμη καὶ τῶν πλέον συγκεκριμένων προβλημάτων τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἑξαετίας προβάλλει ἐπιμόνως ἡ ἐργατικὴ τάξις. Ἡ ΓΣΕΕ προστίθεται, κρούσασα ἐπὶ ματαίῳ τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου παρίσταται σήμερον μάρτυς ἀπειλῆς καταρρεύσεως τῆς μοναδικῆς καταφυγῆς τῶν ἐργαζομένων, τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ ὁ θεσμὸς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ τῶν ὅρων ἀσφαλείας τῆς ἐργασίας διαπιστοῦται ὅτι συνεχίζεται πάντοτε ἡ ἀπροσχημάτιστος καταστρατήγησις τῆς νομοθεσίας, ἡ δεκατάστασις διαρκῶς ἐπιδεινοῦται. Ἀψευδῆ μάρτυρα τῆς ἐπιδεινώσεως ταύτης ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα ἀνῆλθον εἰς 34.382 κατὰ τὸ 1958 ἔναντι 18.930 κατὰ τὸ 1950. Ἡ κατάστασις αὐτὴ ὀφείλεται συγχρόνως εἰς τὴν καταστρατήγησιν τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, εἰς τὴν ἀτελῆ ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν χρησιμοποίησιν ἀνηλίκων καὶ πρὸ παντὸς ἀνειδικεύτων καὶ ἰδίᾳ εἰς ἔλλειψιν οἱασδήποτε οὐσιαστικῆς μερίμνης παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Ὡς πρὸς τὸν θεσμὸν τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων διαπιστοῦται ὅτι ἡ λειτουργία των καθυστερεῖ ἀδικαιολογήτως καὶ σκοπίμως ἐξ ἀντιδράσεως τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας ἀποσκοπούσης νὰ κρατήσῃ τὴν χώραν μακρὰν οἱασδήποτε ἐφαρμογῆς ἀρχῶν κοινωνικοῦ μισθοῦ. Διὰ τὸν θεσμὸν τῆς ἐργατικῆς κατοικίας διαπιστοῦται ὅτι μὲ τὸν ρυθμὸν καὶ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἀντιμετωπίζεται τὸ πρόβλημα τῆς κατοικίας θὰ ἀπαιτηθοῦν 100 ὁλόκληρα ἔτη διὰ νὰ καλυφθοῦν μόνον αἱ ὑφιστάμεναι σήμερον στεγαστικαὶ ἀνάγκαι.

Διὰ τὴν Ἐργατικὴν Ἑστίαν ἀναφέρεται ὅτι αὐτὴ παρακρατεῖ καὶ νέμεται δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἀνεξελέγκτως τὸ προϊὸν τῆς ἐξ ἑνὸς ἡμερομισθίου εἰσφορᾶς τῶν ἐργαζομένων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων καὶ τέλος ἐπὶ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ προβλήματος διαπιστοῦται ἡ ὁσημέραι ἐπιδείνωσις τῆς καταστάσεως τῶν συνταξιούχων. Ἡ ὁλομέλεια τῆς ΓΣΕΕ ὑπογραμμίζει εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν της ὅτι ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω διαπιστώσεων παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ἡ Κυβέρνησις χωρήσῃ τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὴν ἐκπόνησιν καὶ ἐφαρμογὴν ἑνὸς προγράμματος ἐργατικῆς πολιτικῆς ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἀπευθύνει δὲ ἔκκλησιν πρὸς ὁλόκληρον τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τοῦ ἔθνους νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν σημασίαν τοῦ ἐργατικοῦ προβλήματος καὶ συμπαρασταθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐργατικῆς τάξεως διὰ τὴν ἀποτροπὴν ἐπαπειλουμένων κοινωνικῶν συμφορῶν.

Σ.Σ. Αἱ ὡς ἄνω διαπιστώσεις θέτουν ἄνευ ἀναβολῆς τὸ καθῆκον εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν μας καὶ εἰς τὸν Σύλλογόν μας ὅπως ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μὲ τὰς λοιπὰς Ὁμοσπονδίας κινηθοῦν ἀπεργιακῶς ἐντὸς τοῦ φθινοπώρου διὰ νὰ ματαιώσουν ἅπαξ διὰ παντὸς τὸν διαγραφόμενον κίνδυνον διὰ τὴν αὐτοτέλειαν τῶν ἀσφαλιστικῶν μας ὀργανισμῶν, διὰ τὴν τιμαριθμικὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν μισθῶν μας συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Α΄ συνεδρίου τῶν τραπεζοϋπαλλήλων καὶ τοῦ 13ου πανελλαδικοῦ πανεργατικοῦ συνεδρίου. Ἐπίσης ἡ αὔξησις τῶν ἐνοικίων ὀξύνει περισσότερον τὸ πρόβλημα τῆς στεγάσεώς μας καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν μας ἐκ τῶν ποικιλωνύμων εἰσφορῶν ὑπὲρ ὀργανισμῶν ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν ἔχομεν λαμβάνειν. Ἡ εἰσήγησις τοῦ κ. Μακρῆ ὅπως ἡ κυβέρνησις ἐκπονήσῃ πρόγραμμα ἐργατικῆς πολιτικῆς εἶναι μὲν ὡραία ἀλλὰ πολὺ φοβούμεθα ὅτι ὅταν θὰ ἐκπονηθῇ τὸ Κυβερνητικὸν σχέδιον δὲν θὰ ὑπάρχουν οἱ σημερινοὶ ἐργατοϋπάλληλοι διὰ νὰ τὸ γευθοῦν. Ἡμεῖς προτιμῶμεν τὴν ἄμεσον βελτίωσιν τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων καὶ ὑπογραμμίζομεν τὴν ἀνάγκη ἀγώνων διὰ τὴν πραγματοποίησίν τους.

ΠΗΓΗ ΕΥΛΟΓΩΝ ΑΝΗΣΥΧΙΩΝ

Ἡ Δ.Ε. ἀπέφυγε πάντοτε νὰ διατυπώσῃ (καὶ δὴ δημοσίᾳ) γνώμας ἐπὶ τῆς ἀκολουθουμένης γενικωτέρας ὡς πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης πολιτικῆς. Ἡ ἱκανότης τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἡ πεῖρα του ἐκ τῆς μακρᾶς ἐνασχολήσεώς του μὲ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Χώρας ζητήματα καὶ οἱ ἐκ τούτων δεσμοί, οἵτινες καθιστοῦν ἀνέτους τὰς ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου κινήσεις του, συνιστοῦν κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἐγγυήσεις πλέον ἢ ἐπαρκεῖς διὰ τὴν ὀρθότητα τῆς ἀκολουθουμένης γραμμῆς.

Παρὰ ταῦτα εὑρισκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῶν συνεπειῶν, ἃς συνεπάγεται διὰ τὴν Τράπεζαν ἡ μὴ πρόσφορος διάθεσις τῶν διὰ τοσούτων μόχθων καὶ θυσιῶν συγκεντρουμένων καταθέσεων. Τὰ προτεινόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46)18.8.59 (Σειρὰ Α΄.) ἐγκυκλίου Διοικήσεως μέτρα εἶναι βεβαίως καλὰ καὶ ἅγια καθ' ἑαυτά, πλὴν ὅμως φοβούμεθα ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν εἰς τὴν δέουσαν ἔκτασιν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως, ὡς αὐτὴ ἐξελίσσεται τελευταίως. Πράγματι αἱ δυνατότητες ἐκμεταλλεύσεως εὐκαιριῶν τοποθετήσεων ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ὁριζομένων πλαισίων εἶναι σχετικῶς ὀλίγαι, καθίστανται δὲ μηδαμιναὶ συνεπείᾳ τῆς ἀκολουθουμένης ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν γνωστῆς τακτικῆς. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς ἡ ἐπιδίωξις ποιᾶς τινος χαλαρώσεως τῶν πάσης φύσεως περιορισμῶν. Θὰ παρατηρήσῃ τις βεβαίως, ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι —ἔστω μόνον ἡμεῖς ὡς Ἐθνικὴ Τράπεζα— νὰ ἐναρμονίζωμεν τὴν πολιτικήν μας μὲ τὰς γενικωτέρας ἐπιδιώξεις τῆς κυβερνητικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἵνα ἐπιτευχθῶσιν οἱ ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ συμφέροντος ὑπαγορευόμενοι σκοποί. Οὐδεμία ἀντίρρησις. Εἶναι ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαραίτητον ὅπως ἐξευρεθῇ τρόπος ἀντισταθμίσεως τῶν οὕτω προκαλουμένων εἰς τὴν Τράπεζαν ζημιῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν ἐπιπίπτουν ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ὑπαλλήλων. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι εἰδικῶς οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπεβλήθησαν μόνοι αὐτοὶ μέχρι τοῦδε εἰς πολλὰς θυσίας, μὲ τὴν πρόφασιν τῆς «ἐξυγιάνσεως» τῆς οἰκονομίας, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχουν πλέον σχετικὰ περιθώρια. Ἀπεναντίας πλεῖστα ὅσα αἰτήματα τὸ νόμιμον τῶν ὁποίων ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης, ὁσάκις οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατέφυγον εἰς ταύτην, παραμένουν εἰσέτι ἀνικανοποίητα διότι οἱ «ἁρμόδιοι» δειλιοῦν πρὸ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης. Ἐν τούτοις εἰς οὐδεμίαν —ἐξ ὅσων δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν— σημαντικὴν ἐνέργειαν προβαίνουν πέραν πλατωνικῶν τινων διαμαρτυριῶν διὰ τὴν ἐλάφρυνσιν τοῦ ἐπιπίπτοντος ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Τραπέζης βάρους ἐκ τοῦ ὄγκου τῶν ἀδιαθέτων καταθέσεων. Νὰ παραθέσωμεν ἀριθμοὺς καὶ προχωρήσωμεν εἰς ὑπολογισμούς; Τὸ θεωροῦμεν οὐχὶ σκόπιμον, ἀλλὰ καὶ ἀνωφελές. Οἱ ἁρμόδιοι γνωρίζουν καλύτερον ἡμῶν τὴν κατάστασιν. Ἐν τούτοις δὲν συγκινοῦνται—τουλάχιστον εἰς τὸν προσήκοντα βαθμόν.

Διατί;

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

Ἡ κανονικὴ ἐτησία ἄδεια τῶν ὑπαλλήλων εἶναι κεκτημένον δικαίωμα καὶ δὲν ἀναπληροῦται δι' οἱουδήποτε ἀνταλλάγματος. Σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους πρέπει νὰ χορηγῆται τὴν θερινὴν περίοδον. Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Κ)των ὀφείλουν νὰ παροτρύνουν τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος. Οὐδεὶς συνάδελφος πρέπει νὰ ὑπογράψῃ ψευδῆ δήλωσιν ὅτι ἔλαβεν ἢ παρητήθη θεληματικῶς τῆς ἀδείας του. Βλάπτει τὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν συναδελφικὴν οἰκογένειάν μας.

ΗΡΧΙΣΑΝ ΜΕ ΒΡΑΔΥΝ ΡΥΘΜΟΝ ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ 1959

ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣ)ΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙ)ΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Αἱ προαγωγαὶ τῶν ἐχόντων σειρὰν κρίσεως διὰ τὸν Ἰανουάριον καὶ Ἰούλιον 1959 ἤρχισαν, ὡς εἴχεν ἀναγραφῆ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, τὴν 17ην Αὐγούστου. Ἐντὸς τοῦ προαναφερθέντος μηνὸς ἐπερατώθησαν αἱ προαγωγαὶ τῶν δοκίμων, ἐξεδόθη δὲ καὶ ἡ σχετικὴ ἐγκύκλιος. Αἱ ἀρξάμεναι προαγωγαὶ τῶν Ὑπολογιστῶν Β΄ διεκόπησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος, λόγῳ ἀπουσίας εἰς περιοδείαν τοῦ κ. Σπηλιοπούλου, Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς προαγωγῶν. Εἶναι ἀκόμα ἄγνωστον πότε θὰ ἐπαναρχίσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τὰς ἐργασίας της. Κατὰ πληροφορίας μας, ὁ κ. Διευθυντὴς προσωπικοῦ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον του σήμερον. Ἡ Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου θὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ἀμέσως καὶ θὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὰ γνωστὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα, διαμαρτυρομένη καὶ διὰ τὴν μὴ καταβολὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν δανείων τοῦ προσωπικοῦ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τὸ Συμβούλιον Κοινωνικὸν Ἀσφαλίσεων (ΣΚΑ) περατῶσαν τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τοῦ νέου Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διεβίβασε τοῦτο ἄνευ οὐσιωδῶν τροποποιήσεων εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας πρὸς ὑπογραφήν. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου δὲν θὰ σταματήσῃ τὰς ἐνεργείας του, ὅπως ἡ ἔκδοσις τῆς σχετικῆς Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως γίνῃ τὸ ταχύτερον.

Η ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν προκαλεῖ ἡ δραστηριότης τοῦ Συλλογικοῦ ὀργάνου τῶν συναδέλφων τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν του.

Ἰδιαιτέρως μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐξέλιξιν τοῦ αἰτήματός των τῆς ἐξομοιώσεως ἀνοίγονται εὐμενεῖς ὁρίζοντες διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν ὅλων τῶν αἰτημάτων των.

Δεῖγμα τῆς δραστηριότητός του εἶναι καὶ ἡ καινούργια ἔκδοσις τοῦ μηνιαίου πληροφοριακοῦ δελτίου του, τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρησε κατ' αὐτάς.

Εἰς αὐτὸ πραγματεύονται μεταξὺ τῶν ἄλλων, τὰ θέματα τῆς ἐξομοιώσεως, τοῦ ὡραρίου καὶ τῶν ἀδειῶν, τῶν ἀντισυνδικαλιστικῶν μέτρων τῆς Διοικήσεως, τῶν προαγωγῶν, τῶν μετατάξεων κλπ.

Ἐπίσης πραγματεύεται τὸ θέμα τῆς ἱδρυομένης «Σχολῆς Τραπεζικῆς καὶ Οἰκονομικῆς ἐπιμορφώσεως» καθὼς καὶ τὰ προβλήματα τῶν καθαριστριῶν καὶ τῆς ἰσησμεταχειρίσεως τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν.

Ἰδιαιτέρως τονίζεται ἡ χορήγησις τῆς ἐξομοιώσεως ἀπὸ 1 Σ)μβρίου ἐ.ἔ. ἀντὶ τῆς 1 Ἰουνίου ὅτε ἐξηγγέλθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἐγκριθεῖσα καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

Ἐπίσης ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῶν παρεμβληθέντων περιορισμῶν ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν τῆς τριετίας λόγῳ καθυστερήσεως τῆς προαγωγῆς εἰς τοὺς βαθμοὺς ἀπὸ βοηθόν, τμηματάρχην καὶ ἄνω, ἡ διάρκεια τῶν 3 ἐτῶν, διὰ τὸ ἐπίδομα τῶν Λογιστῶν Β΄ καὶ ἡ λῆψις τῶν καταλλήλων μέτρων διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν κλητήρων, εἰσπρακτόρων καὶ καθαριστριῶν.

ΙΟΝΙΚΗ - ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Τὴν 10.9.59, κατόπιν τῆς ὑποβολῆς ὑπομνήματος ἐκ μέρους τῶν Συλλόγων καὶ μετὰ μακρὰν παρέλκυσιν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως, ἐπραγματοποιήθη συνάντησις μεταξὺ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἰονικῆς - Λαϊκῆς κ. Στρ. Ἀνδρεάδη καὶ τῶν Προεδρείων τῶν δύο Συλλόγων.

Ὁ κ. Ἀνδρεάδης ἐγκαταλείψας τὴν μέχρι σήμερον φιλόφρονα ἔναντι τῶν δύο Συλλόγων συμπεριφοράν του, τοὺς ἐδέχθη μὲ φανερὸν ἐκνευρισμὸν καὶ εἰς πολὺ ἔντονον ὕφος προσεπάθησε νὰ προκαταλάβῃ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Συλλόγων μὲ τὸ γνωστὸν τροπάρι ὅλων τῶν τραπεζιτῶν, ὅτι ὑπάρχουν «ζημίαι», ὅτι τὸ Προσωπικὸν «πρέπει νὰ ἐργάζεται» καὶ ὅτι δι' αὐτὸ ΘΑ φροντίσῃ ἡ Διοίκησις.

Ὑπὸ τὴν πίεσιν ὅμως τῶν Συλλόγων ἠναγκάσθη νὰ δηλώσῃ κατ' ἐπανάληψιν ὅτι θὰ χορηγήσῃ τὴν ἐξομοίωσιν «παρὰ τὰς ζημίας»—μεγάλη ἡ γενναιοδωρία του!!!—καθ' ἣν ἔχει ὑποχρέωσιν θὰ ἐλέγαμεν ἡμεῖς.

Ἡ συνάντησις ὑπῆρξεν ὀλιγόλεπτος καὶ χωρὶς νὰ κοπάσῃ ἡ θύελλα διεκόπη, λόγῳ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν Δευτέραν 14.9.59.

Πάντως οἱ Σύλλογοι ἐδήλωσαν καὶ εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἐγκυκλίου, δι' ἀνακοινώσεώς των δὲ καλοῦν τὸ Προσωπικὸν νὰ εἶναι ἕτοιμον ν' ἀνταποκριθῇ εἰς οἱανδήποτε πρόσκλησίν των.

Νομίζομεν ὅτι χρειάζεται περισσότερος ἐκ μέρους τοῦ κ. Ἀνδρεάδη σεβασμὸς πρὸς τὰς ἐπανειλημμένας ρητὰς διαβεβαιώσεις του, καὶ νὰ προχωρήσῃ χωρὶς παλινδρομήσεις εἰς τὴν πλήρη μισθολογικὴν εὐθυγράμμισιν τοῦ Προσωπικοῦ τῶν δύο Τραπεζῶν—Ἐμπορικῆς καὶ Ἰονικῆς - Λαϊκῆς.

Οἱ τρεῖς σύλλογοι ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ διατηρήσουν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν ἄρραγῆ ἑνότητά των, ἡ ὁποία καὶ μόνη ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησιν διὰ περαιτέρω ἐπιτυχίας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Συλλογικοῦ ὀργάνου της, προετοιμάζονται αἱ προαγωγαὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς, αἵτινες καθυστεροῦν ἀπὸ 3)τίας. Οὐδὲν σοβαρὸν αἴτημα ἔχει λάβει τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιλύσεως.

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗ

Τὴν 25ην Αὐγούστου τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐγένοντο δεκτά, κατόπιν αἰτήσεώς των, παρὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ.

Εἰς τοῦτον ἀνέπτυξαν ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ, ἐπιμείναντα ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῶν οἰκονομικῆς φύσεως αἰτημάτων.

Ἡ ἀρνητικὴ ἀπάντησις ἐφ' ὅλων τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐξέπληξεν τοὺς συναδέλφους καὶ τὰ συλλογικά των ὄργανα.

Ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας ἐξέδωσε τὴν ὑπ' ἀριθ. 23 ἀνακοίνωσίν του, ἔχουσαν οὕτω:

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Κατὰ τὴν 25ην λήγοντος μηνὸς ἐπραγματοποιήθη συνάντησις τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν Προέδρων Βοηθ. Προσωπικοῦ μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν τελευταίων ἀποφάσεων τῆς Διοικήσεως τῶν ἀπορριπτουσῶν τὰ τρέχοντα οἰκονομικά μας ζητήματα (προκαταβολὴ ἀσφαλίστρων βάσει τῶν προτάσεων τοῦ Συλλόγου, ἀναδρομικὰ προαγωγῶν 1954-56 καὶ διαφορῶν ἐκ τῆς ἐνσωματώσεως τῶν ἐπιδομάτων ἀκριβείας εἰς τὸν ὀργανικὸν μισθόν).

Μετὰ λύπης μας, σᾶς ἀνακοινοῦμεν ὅτι παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐδόθη ἡ ἰδία ἀρνητικὴ ἀπάντησις καὶ ἠκούσαμεν τὰς ἰδίας δικαιολογίας, ἃς προέβαλον καὶ τὰ ἐπικεφαλῆς τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν Ὄργανα καὶ τὰς ὁποίας, ὡς γνωστόν, κρίνομεν ἀβασίμους καὶ συνεπῶς ἀδίκους καὶ διεπομένας ὑπὸ πνεύματος περιφρονήσεως τοῦ συνόλου τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, γενομένης συζητήσεως καὶ ἐπὶ ἑτέρων θεμάτων, ὁ κ. Διοικητὴς ἐδήλωσεν ὅτι διὰ τὸν Ὀργανισμὸν Ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὸ Στεγαστικὸν ἔδωσεν ἐντολὴν ὅπως αἱ πρὸς τοῦτο συσταθεῖσαι ἐπιτροπαὶ ἐπισπεύσουν τὰς ἐργασίας των, εἰδικώτερον δὲ ἐπὶ τοῦ δευτέρου ὅτι ἐλπίζει τὸν ἐντὸς μηνὸς τερματισμόν του, παρὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἀπαισιοδοξίαν μας, διότι καθ' ἡμᾶς αἱ ἐπιτροπαὶ συνεστήθησαν μὲ μόνον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν παρέλκυσιν παντὸς ζητήματος, τὸ ὁποῖον θὰ προεκάλει ποιάν τινα ἀνακούφισιν.

Ἡ ἀπόρριψις ὅμως τῶν τεθέντων οἰκονομικῆς φύσεως αἰτημάτων, ἡ πρὸ τινος χρόνου ἰδοῦσα τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐκτρωματικὴ ἔκθεσις περὶ ἐντάξεως καὶ ἡ νοοτροπία τῶν «στενῶν συμβούλων» τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης περὶ ἀντιδράσεως εἰς ζητήματα σκοποῦντα τὴν γενικὴν ὠφέλειαν τοῦ Προσωπικοῦ, ἀποτελοῦν λίαν δυσοιώνους ἐνδείξεις, τόσον διὰ τὴν πορείαν τῶν ζητημάτων μας, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν τάξιν ἐν τῇ Τραπέζῃ.

Ὁ Σύλλογος συνεπὴς εἰς τὴν ἀποστολήν του ἀποφασισμένος ὅπως ἐπιλύσῃ ὁπωσδήποτε τὰ ἀπορριφθέντα θέματα μετὰ τὴν ἐξάντλησιν ὅλων τῶν μέσων συνεννοήσεως καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως, προβαίνει τὸ πρῶτον, εἰς τὰς ἀκολούθους ἐνεργείας:

1. Διὰ τὰς ἀναδρομικὰς διαφορὰς ἐκ προαγωγῶν καὶ ἐκ τῆς ἐνσωματώσεως.

Φέρεται τὸ θέμα ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης, ἵνα οὕτω, οἱ ἀρνηταὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐργαζομένων ἔλθουν ἀντιμέτωποι καὶ πρὸς τοὺς Νόμους τῆς πολιτείας, τοὺς ὁποίους πιστεύομεν ὅτι θὰ σεβασθοῦν.

2. Τὸ σύστημα διανομῆς τῶν ἐξ ἀσφαλίστρων προμηθειῶν ποσοῦ θὰ λάβῃ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, ἵνα ἐξακριβωθῇ κατὰ πόσον τὸ «δίκαιον» βάθρον αὐτοῦ, θ' ἀνθέξῃ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς κρίσεως τῆς κοινῆς γνώμης, συναδελφικῆς καὶ εὐρυτέρας.

Ὡς πρώτην δὲ ἐκδήλωσιν δημοσιεύομεν ἀπόσπασμα τῆς πρὸ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ αἰτήματος ἀποσταλείσης, ἐντολῇ τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐπιστολῆς τοῦ Προέδρου αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν τῆς Τραπέζης, ἔχον οὕτως:

«Ἀξιότιμον Κύριον
Κον ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΧΕΛΜΗΝ
Διοικητὴν
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
Ἐνταῦθα

Κύριε Διοικητά,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν, ὅτι διὰ τῆς γενομένης ἐσχάτως νέας κλιμακώσεως τῶν ἐξ ἀσφαλίστρων χορηγουμένων ἐπιδομάτων θέσεως, προέκυψεν ἓν μέγα ἠθικὸν ζήτημα διὰ τὴν Συλλογικὴν ἡγεσίαν, ἐνδιαφέρον τὸ 90% τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης. Συγκεκριμένως, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ Προσωπικοῦ κυριολεκτικῶς πένεται, εἰς ἕνα μικρὸν ἀριθμὸν ὑπαλλήλων χορηγοῦνται ἐπιδόματα, τὰ ὁποῖα εἰς πλείστας περιπτώσεις ἀνέρχονται εἰς τὸ ὕψος τοῦ μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ μετὰ τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν προσαυξήσεων.

Ἡ κατὰ τὸν ἠπιώτερον χαρακτηρισμόν, εὐνοϊκὴ αὐτὴ μεταχείρισις, τοῦ 10% τοῦ συνόλου τοῦ Προσωπικοῦ, ἡ ὁποία εἰς οὐδεμίαν Τράπεζαν μέχρι σήμερον ἔχει ἐφαρμοσθῇ, μηδὲ αὐτῆς τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἐξαιρουμένης, τῆς ὁποίας σημειωτέον τὸ Προσωπικὸν ἀμείβεται πολὺ καλλίτερον τοῦ τῆς Ἐθνικῆς, θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν ἀναταραχῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ στραφοῦν κατὰ τῆς Διοικήσεως καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς Τραπέζης.

Διότι, καθ' ἣν στιγμὴν τὰ χορηγούμενα ἐπιδόματα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, εἶναι κατὰ πολὺ χαμηλότερα τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν χορηγουμένων, αἱ ἀπολαυαὶ τοῦ συνόλου τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς εἶναι ὡς φυσικὸν πολὺ ἀνώτεραι τῶν ἰδικῶν μας, τούτου ἀποδεικνυομένου καὶ μόνον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς ὑφίσταται μηνιαίως κρατήσεις ὑπὲρ Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν καὶ ἄλλων αἰτιῶν 20% ἐπὶ τοῦ μισθοῦ, ἐνῷ ἀντιθέτως τὸ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος μόνον 10,80%.

Κύριε Διοικητά,

Δὲν σᾶς ἀποκρύπτομεν, ὅτι ἡ ἐντύπωσις, ἡ ὁποία θὰ δημιουργηθῇ εἰς τὸ Προσωπικὸν εὐθὺς ὡς γνωστοποιηθῇ τὸ ὕψος τῶν χορηγουμένων ἐπιδομάτων, καθ' στιγμὴν ἀπορρίπτετε τὸ αἴτημα τοῦ Συλλόγου «περὶ χορηγήσεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐν τέλει ἑκάστου ἔτους χορηγουμένου ποσοῦ ἐξ ἀσφαλίστρων εἰς τὸ μὴ λαμβάνον μηνιαίως ἐπίδομα ἐξ αὐτῶν Προσωπικόν, ηὐξημένον ἀπὸ 30% τοῦ μηνιαίου μισθοῦ εἰς 50% μὲ κατώτατον ὅριον τὰς χιλίας δραχμάς», θὰ δημιουργήσῃ νέα ζητήματα εἰς βάρος τῆς Τραπέζης ἔναντι τῶν ὁποίων ἡ Συλλογικὴ ἡγεσία, ὄχι μόνον δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἀνασχετικὴν θέσιν, ἀλλὰ ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως προστατεύσῃ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ ἐπιλύσῃ τὰ αἰτήματα τοῦ συνόλου τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ὄχι ὡς ἐπιδιώκουν οἱ σύμβουλοί σας τὸν προσεταιρισμὸν μιᾶς μερίδος ἐπὶ τῷ σκοπῷ δημιουργίας τάξεως εὐνοουμένων, ἐκ τῆς ὁποίας, ὡς ἀπεδείχθη, προέρχονται καὶ οἱ ἥρωες τῶν σκανδάλων, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ δώσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα πάντα τὰ σχετικὰ στοιχεῖα μὲ τὰ ἐπιδόματα θέσεως μὲ σκοπὸν τὴν διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἐσφαλμένην ἐντύπωσιν, ὅτι ἅπαντες οἱ Ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης λαμβάνουν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ καὶ ἑτέρας ἀμοιβάς, καὶ δὴ παχυλάς, ἐνῷ πένονται ἐν τῇ κυριολεξίᾳ.

«Κύριε Διοικητά,

Ὄντες ὑπόχρεοι νὰ περιφρουρήσωμεν Τράπεζαν καὶ Προσωπικόν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκπληρώσωμεν ἐπι τακτικὸν καθῆκον πρὸς τὸ δεύτερον γνωστοποιοῦντες εἰς αὐτὸ τ' ἀνωτέρω στοιχεῖα ἀναλογιζόμεθα καὶ τὸν δημιουργηθησόμενον θόρυβον, ὅστις θὰ ἐντείνῃ τὸν ἤδη ὑπάρχοντα. Δι' ὃ παρακαλοῦμεν ὅπως ἀφοῦ διαπιστώσητε τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καὶ πεισθῆτε ὅτι ἡ κατανομὴ τῶν ἀσφαλίστρων δὲν ἐγένετο μὲ βάσιν τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Προσωπικοῦ, ἀλλὰ μὲ σκοπὸν τὸν σκανδαλώδη φαβοριτισμόν, δώσητε ἐντολὴν ἵνα τροποποιηθῇ ἡ κλιμάκωσις τῶν ἐπιδομάτων, οὕτως ὥστε ταῦτα νὰ μὴν ἀποτελοῦν πρόκλησιν, ἱκανοποιήσητε δὲ τὸ αἴτημα τοῦ Συλλόγου περὶ αὐξήσεως εἰς 50%, μὲ ἐλάχιστον δρχ. 1.000 τοῦ εἰς τὸ 90% τοῦ προσωπικοῦ χορηγουμένου σήμερον ποσοστοῦ.

Ἐν ἀναμονῇ ταχείας τακτοποιήσεως τῶν διὰ τῆς παρούσης τιθεμένων δικαιοτάτων αἰτημάτων μας.

Ἀθῆναι τῇ 29 Αὐγούστου 1959

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ»

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν
ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Οἱ συνάδελφοι σχολιάζοντες τὰς ἀπαντήσεις τῆς Διοικήσεως καταλήγουν εἰς τὴν διαπίστωσιν, ὅτι αὐτὴ ἐπιθυμεῖ ἐπὶ τῷ μαχητικώτερον τὴν ἀλλαγὴν τακτικῆς ἀπέναντί της τοῦ συλλογικοῦ των ὀργάνου.

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓ. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) οἰκονομίας συνιστᾶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἡ στενότης καὶ ἡ ἀτέλεια τῆς ἀγορᾶς. Αὐτὴ θέτει ὅρια εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐν ἀλληλουχίᾳ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικότητος, τὴν βελτίωσιν τῆς ἀποδοτικότητος τῶν ἐπιχειρήσεων, τὴν αὔξησιν τῆς ἀπασχολήσεως κ.ο.κ. Ἡ τοιαύτη κατάστασις καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς συνέπειαι ἐπιβάλλουν καὶ καθιστοῦν ἐπιτακτικὴν τὴν εἴσοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς εὐρυτέρας διεθνεῖς οἰκονομικὰς μονάδας μεγαλυτέρας ἀπορροφητικότητος καὶ ὑψηλῆς παραγωγικότητος, εἴσοδον ὅμως, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ ἐξυγιάνσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. 2) διὰ τὴν ἐξυγίανσιν ταύτην ὑφίστανται ὅλαι αἱ βασικαὶ προϋποθέσεις (πηγαὶ ἐνεργείας, αἵτινες θὰ θεμελιώσουν ἔργα ὑποδομῆς καὶ θὰ δημιουργήσουν βασικὰς ἐξωτερικὰς οἰκονομίας, ἐργατικὸν προσωπικὸν εὐθηνόν, τὸ ὁποῖον θὰ προσελκύσῃ κεφάλαια καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ ἐπιχειρηματικοὺς συνδυασμοὺς μετὰ ξένων βιομηχανικῶν οἴκων, κεφάλαια ξένα καὶ ἐγχώρια κ.ο.κ.). Πάντα ταῦτα θὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς συνθετικῆς, συμμέτρου καὶ ἰσορρόπου μορφῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς σημερινοῦς μονομεροῦς διαρθρώσεως τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

Δευτέρα διαπίστωσις εἶναι, ὅτι ἂν παλαιότερον τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς προγράμματος ἐξυγιάνσεως παρημπόδισαν ἡ νομισματικὴ ἀστάθεια, ὁ πληθωρισμὸς καὶ ἡ συναλλαγματικὴ ἀνισοτιμία, σήμερον τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀκολουθουμένην οἰκονομικὴν πολιτικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων, διὰ τῆς διατηρήσεως ἐν ζωῇ τεχνητῶς —διὰ τῆς πιστωτικῆς καὶ τῆς δασμολογικῆς πολιτικῆς— μὴ συναγωνιστικῶν καὶ πολλάκις μὴ βιωσίμων ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ διὰ τῆς διατηρήσεως γενικώτερον τῆς αὐτῆς διαρθρωτικῆς μορφῆς τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας (μὲ τοὺς αὐτοὺς πάντοτε κλάδους) δημιουργεῖται ἐν αὐτῇ κατάστασις ἀνισορροπίας καὶ κρίσις ἀνατρέπουσα πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς τὴν περαιτέρω οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν.

Τὸ εἰδικώτερον ἐνδιαφέρον τοῦ πρώτου ἄρθρου ἀναφέρεται εἰς τοὺς κινδύνους οὓς ἡ τοιαύτη πολιτικὴ καὶ αἱ ἐκ τῆς τοιαύτης πολιτικῆς διαμορφούμεναι συνθῆκαι εἰς τὸν βιομηχανικὸν ἰδίᾳ κλάδον συνεπάγονται διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις, διὰ τὸ νόμισμα καὶ διὰ τὰς τραπέζας τὰς ὁποίας παρασύρουν πρὸς μὴ σκοπίμους πιστοδοτήσεις δεδομένου ὅτι «ἀπορροφητικότητα ἐξακολουθοῦν νὰ ἐμφανίζουν ὄχι οἱ εὐνοούμενοι ὡς σκοπιμώτεροι τομεῖς τῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ ὑπὸ καθεστὼς ποικίλων περιορισμῶν καὶ ἀπαγορεύσεων τελοῦντες....», Ἀποτέλεσμα τούτου προκύπτει ἡ ἀναζήτησις νέων πιστώσεων, ἡ μετατροπὴ νέων βραχυπροθέσμων εἰς μακροπροθέσμους καὶ γενικώτερον μία διηνεκὴς διαδικασία παγώματος μὲ συνέχεια τὴν διόγκωσιν τοῦ ξένου κεφαλαίου πρὸς ἐξισορρόπησιν τοῦ συνεχῶς αὐξανομένου μὴ ρευστοποιησίμου ἐνεργητικοῦ.

Εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον ὑποστηρίζεται ὅτι ἐφόσον ἡ ἐφαρμοζομένη οἰκονομικὴ πολιτικὴ εἶναι ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀνασχέσεως τῆς προόδου εἶναι σκόπιμον αὐτὴ νὰ ἀναθεωρηθῇ λαμβανομένων πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψει τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν αἵτινες ἐπικρατοῦν ἐν τῇ Χώρᾳ (συνθῆκαι ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ἔλλειψις κρατικῆς ὀργανώσεως κ.ο.κ.). Γνώμονα δὲ ὅλων τῶν προσπαθειῶν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν θὰ ἀποτελῇ τὸ συγκριτικὸν κόστος τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀνατομία. Διότι διὰ τῆς ἀνατομίας ταύτης θὰ διασαφηνισθῇ ποῖοι κλάδοι τῆς οἰκονομίας εἶναι παρασιτικοὶ καὶ ἐθνικῶς ἀσύμφοροι, ποῖαι αἱ ὑφιστάμεναι ἀδυναμίαι καὶ ποῖαι αἱ προκύπτουσαι διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ σημερινοῦ κόστους εὐθῦναι (διὰ τοὺς ἐπιχειρηματίας, διὰ τὸ Κράτος, διὰ τὰς Τραπέζας κ.ο.κ.). Θὰ ἐξακριβωθῇ ἐπίσης ποίας κατευθύνσεις εἶναι σκόπιμον νὰ λάβῃ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ὀρθολογιστικωτέρα χρησιμοποίησις τῶν διαθεσίμων μέσων καὶ ποίας δυνατότητας διὰ τὴν ἀνάληψιν σκοπίμων ἐπιχειρηματικῶν πρωτοβουλιῶν προσφέρουν τὸ Κράτος ἢ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Διὰ τῆς μελέτης τέλος καὶ τῆς ἀναλύσεως σθοῦν τὰ βασικὰ τεχνικὰ προτοῦ κόστους θὰ ἀντιμετωπιβλήματα τοῦ προγραμματισμοῦ: ἤτοι τὰ προβλήματα τῆς «μεγιστοποιήσεως», τῆς ἐπιτεύξεως δηλαδὴ τοῦ μεγίστου δυνατοῦ ἀποτελέσματος διὰ τῶν δεδομένων οἰκονομικῶν μέσων, καὶ τὰ προβλήματα τῆς «ἐλαχιστοποιήσεως», τῆς ἐπιτεύξεως δηλαδὴ τοῦ οἰκονομικοῦ σκοποῦ διὰ τῆς ἐλαχίστης δυνατῆς θυσίας. Οὕτω θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ θεμελίωσις μιᾶς οἰκονομικῆς πολιτικῆς διὰ τὴν ὀρθολογιστικωτέραν καὶ μὲ τὸ μικρότερον κόστος ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν ἀνωτέρω, δύνανται νὰ εὕρουν οἱ ἀναγνῶσται μας εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ Βήματος τῆς 27 καὶ 28 Αὐγούστου τρ. ἔτους.

Οὐδεμία πρόοδος ἐσημειώθη εἰς τὴν πληθώραν τῶν σοβαρῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν ὁλόκληρον τὸ Προσωπικὸν διότι, ὡς ἔχει διαπιστωθῇ καὶ ἀνεκοινώθη ἤδη, ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ τῆς Τραπέζης εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς προβαλλομένας ὑπηρεσιακὰς ἀπαιτήσεις. Ἡ δὲ βλάβη εἶναι ὀργανικὴ καὶ θὰ θεραπευθῇ ΜΟΝΟΝ διὰ ριζικῆς μεταβολῆς.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ & ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ποχρεώσεις τῶν στελεχῶν τῆς Τραπέζης.

Ὁ κ. Χέλμης ἐζήτησεν ἀνωτέραν ἀντίληψιν καθήκοντος καὶ ἰδιαιτέραν φροντίδα διὰ τὴν διάπλασιν τῶν αὐριανῶν στελεχῶν τῆς Τραπέζης μὲ ἀνωτέραν ποιότητα καὶ κρυστάλλινον ἦθος. Ὁ κ. Διοικητὴς ἔκαμεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ σύντομον ἀνασκόπησιν τῶν ἐνεργειῶν του ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνιαυσίας μέχρι τοῦδε θητείας του, τονίσας τὴν ἰδιαιτέραν στοργήν του πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτήρισεν ὡς τὸ κυριώτερον καὶ πολυτιμότερον κεφάλαιον τοῦ Ἱδρύματος.

Ὁ κ. Χέλμης ὡμίλησε καὶ περὶ τῶν μέτρων(;) τὰ ὁποῖα ἔλαβε διὰ νὰ ἄρῃ τὰς δυσμενεῖς συνεπείας τῆς συγχωνεύσεως καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ψυχικὴν ἑνότητα τῶν ὑπαλλήλων, προερχομένων ἐκ τῶν δύο συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν.

Ἰδιαιτέραν ἔμφασιν ἔδωσεν ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὴν ὁμιλίαν του πρὸς τὰ Στελέχη εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Τραπέζης καὶ ἀφοῦ ἀνέφερεν ὅσα ἐπετεύχθησαν εἰς τὸν τομέα τῆς ὀργανώσεως κατὰ τὸ σύντομον ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του διάστημα, εἶπεν ὅτι ἀποδίδει τόσην σημασίαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν, ὥστε τὴν κατευθύνει καὶ τὴν παρακολουθεῖ αὐτοπροσώπως. Περαίνων ὁ κ. Χέλμης, ἐζήτησεν ἀπὸ τὰ Στελέχη νὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὴν προσπάθειάν του ταύτην καὶ νὰ φιλοδοξήσουν νὰ καταστήσουν ὑποδειγματικὴν τὴν ὀργάνωσιν τῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν πρώτην θέσιν.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν του ὁ κ. Διοικητὴς συνειργάσθη μεθ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν διευθυντῶν τῶν Ὑποκ)των τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τὴν μεσημβρίαν δὲ παρέθεσε πρὸς τιμήν των πρόγευμα εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Μεντιτερράνε.

Παρομοία συγκέντρωσις Στελεχῶν τῶν Κ)των τῆς Θεσσαλίας καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐγένετο εἰς τὸ ἐν Λαρίσῃ Κ)μα τῆς Τραπέζης. Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Διευθυντὰς ὁ κ. Διοικητής, ὡς καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἔδωσεν ὁδηγίας ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῶν περιφερειῶν των καὶ ἀνέπτυξε τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ.